ODSUTNA OBAVEZA - ABDULSELAM FERDZ

Govoreci o preduvjetima za spas od vatre, oprost grijeha i za ulazak u Dzennet, Uzviseni veli:

O vjernici, hocete li da vam ukazem na trgovinu, ona ce vas spasiti patnje nesnosne; u Allaha i Poslanika Njegova vjerujte i imecima svojim na Allahovu putu se borite to vam je, da znate bolje...
(Kur'an;AsSaff 1011ajet)

Krecite u boj, bili slabi ili snazni, i borite se na Allahovu putu, zalazuci imetke svoje i zivote svoje! To vam je, da znate, bolje!
(Kur'an;AtTawba 41.ajet)

...ubijajte mnogobozce gdje god ih nadete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prelazu docekujte!
(Kur'an;AtTawba5.ajet)

Reci:"Ako su vam ocevi vasi, i sinovi vasi, i braca vasa, i zene vase, i rod vas, i imanja vasa koja ste stekli, i trgovacka roba za koju strahujete da nece prode imati, i kuce vase u kojima se prijatno osjecatemiliji od Allaha i Njegova Poslanika i od borbe na Njegovu putu, onda pricekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah gresnicima nece ukazati na pravi put."
Kur'an;AtTawba 24. ajet

Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovom putu izginuli! Ne, oni su zivi i u obilju su kod Gospodara svoga, radosni zbog onoga sto im je Allah od dobrote svoje dao i veseli zbog onih koji im se nisu jos pridruzili, za koje nikakva straha nece biti i koji ni za cim nece tugovati.
Kur'an;AliImran 169170 ajet

Pravi vjernici su samo oni koji u Allaha i Poslanika Njegova vjeruju, i poslije vise ne sumnjaju, i bore se na Allahovu putu imecima svojim i zivotima svojim. Oni su iskreni.
Kur'an;ElHudzurat 15.ajet

Zar mislite da cete uci u Dzennet, a da Allah ne ukaze na one od vas koji se bore i na one koji su izdrzljivi?
Kur'an; Ali Imran 142.ajet

Zar mislite da cete biti ostavljeni, a da Allah ne ukaze na one medu vama koji se bore i koji, umjesto Allaha i Poslanika Njegova i vjernika, nisu uzeli nikoga za prisna prijatelja? A Allah dobro zna ono sto radite."
Kur'an;AtTawba16.ajet

I neka se zato na Allahovu putu bore oni koji ne zale da zrtvuju zivot na ovom svijetu za onaj svijet. A onoga ko se bori na Allahovom putu, pa pogine ili pobijedi, Mi cemo sigurno, obilno nagraditi.

Kur'an;EnNisa74 ajet

Ima vijernika koji ispunjavaju zavjet dat Allahu, ima ih koji su poginuli, i ima onih koji to ocekuju nisu nista izmjenili.
Kur'an;Ahzab 23.ajet

Ima ljudi koji se zrtvuju da bi Allaha umilostivili a Allah je milostiv robovima svojim.
Kur'an; El bekare 207.

Allah je od vjernika kupio zivote njihove i imetke njihove u zamjenu za dzennet koji ce im dationi ce se na Allahovu putu boriti, pa ubijati i ginuti. On im je to zbilja obecao u Tevratu i Indzilu i Kur'anu , a ko od Allaha dosljednije ispunjava obecanje Svoje? Zato se radujte pogodbi svojoj koju ste s Njim ugovorili, i to je veliki uspjeh.
Kur'an;AtTawba 111.ajet

U vecoj su casti kod Allaha oni koji vjeruju i koji se iseljavaju i koji se bore na Allahovu putu zalazuci imetke svoje i zivote svoje; oni ce postici ono sto zele.
Kur'an;AtTawba 20.ajet

Ko je taj ko ce Allahu drage volje zajam dati, pa da mu ga On mnogostruko vrati? A Allah uskracuje i obilno daje, i Njemu ce te se povratiti.
Kur'an; El bekare 245.

.....

Uvod

Sva havala pripada samo Allahu dz.s. Njega hvalimo i Njemu zahvaljujemo. Od Njega pomoc, oprost grijeha i uputu trazimo. Njemu se utjecemo od zla nasih dusa i nevaljalih djela. Koga Allah dz.s. uputi toga niko ne moze u zabludu odvesti. A koga Allah u zabludi ostavi toga niko ne moze na pravi put uputiti. Svjedocim da je samo Allah bog. On jedini i svjedocim da nema druga ni ortaka, i da je Muhammed s.a.v.s. Njegov rob i Poslanik.
Najbolji govor je Allahov, a najsvjetliji nacin zivljenja je onaj kojim je zivio Njegov Poslanik Muhhamed s.a.v.s.Najgore pojave su novotarije u vjeri. Svaka novotarija u vjeri je zabluda. Novotarije vode u zabludu a zabluda vodi u vatru.
Dzihad, kao vid borbe na Allahovom putu, predstavlja jedini i najuspjesniji nacin cuvanja i opstanka islama. I pored velikog znacaja i vaznosti dzihada savremeni islamski ucenjaci mu nisu posvetili potpunu potrebnu paznju. A trebali bi biti svjesni uloge dzihada u islamu. Islam moze jedino ponovo stupiti na scenu putem dzihada. Jer je to onaj put koji je zacrtao Allah dz.s. da bi se ocuvalo dostojanstvo i cast njegovih sljedbenika.
Mi nimalo ne sumnjamo u cinjenicu da ce diktatori koji drze vlast na zemlji prepustiti te pozicije samo pod pritiskom sile i oruzja, nikako drukcije. U tom

smislu je izrecena i usmjerena Poslanikova s.a.v.s. poruka:
"Poslat sam sa macem prije Sudnjeg dana, da uspostavljam zakone Allahove vjere, dok se ne bude obozavao samo Allah na Zemlji, Allah koji nema sudruga u vlasti. Odredio je da moja nafakaopksrba bude ispod sjene moga koplja. Odredio je da ponizenje padne na onoga ko se suprotstavi mojoj naredbi .A ko bude oponasao jedan narod, pa on njemu i pripada."
/// Prenosi Ahmed od ibn Omera///

Ibn Redzep elHanbeli je prokomentarisao ovu Poslanikovu izjavu:
"Poslat sam sa sabljom"....Znaci:"Allah dz.s. ga je poslao sa sabljom da poziva u monoteisticku vjeru, one koji su prethodno pozvati argumentima Kur'ana, pa su odbili.
Onda se takvima upucuje poziv sabljom, odnosno oruzjem !!!

.....

Poslanikova metoda pozivanja
u islam u Mekki

Jedne prilike se Allahov Poslanik s.a.v.s. obraca kurejsijskim vodama i prvacima u Mekki i porucuje im:"Slusajte, o kurejsijska skupino, tako mi Onoga u cijoj je ruci moj zivot, dolazim vam sa necim sto ce vas dovesti do pokolja!"Svi smo slusali ovaj njegov govor, svako od nas se osjecao kao da na glavi nosi pticu, od straha poruke Poslanikovih rijeci. Allahov Poslanik je odmah na pocetku svoje misije oznacio put kako da se postupa sa vladarima nevjernicima koji vode krivom putu. To nagovjestava Allahov Poslanik s.a.v.s. dok je jos bio u Mekki.

.....

Zapostavljeni farz islam dolazi

Allahov Poslanik je nagovijestio uspostavljanje islamske drzave i ponovno vracanje hilafeta na scenu i uspostavljanje Bozijeg zakona na zemlji. Allahova je naredba da se uspostavi takav sistem vlasti. Svaki Musliman i muslimanka su duzni da ulazu krajnji raspolozivi trud u vracanju i uspostavljanju tog poredka.
Muhammed s.a.v.s. je rekao:
"Allah dz.s. mi je pokazao zemlju. Vidio sam njen krajnji Istok i krajnji Zapad. Pokazano mi je da ce moj ummet dostici do krajnjih granica Istoka i Zapada."

U drugom hadisu Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. je rekao:
"Islam ce dospjeti svugdje gdje dostize dan i noc. Allah dz.s. nece dozvoliti da ostane ni jedna kuca u koju nece uci islam. U neke kuce Islam ulazi casno, jer ulazi preko onih koji ga dobrovoljno prihvate, a u neke ce uci silom."
(Ovo se kosi sa Kur'anskim ajetom u kome se naglasava da nema prisile u vjeri. Ovo znaci da ce Islam zavladati svijetom, i da ce cak i oni koji ga ne prihvate dobrovoljno morati se pokoriti zakonima islama. Primjer za to je kao

odredivanje placanja dzizijeobaveznog poreza krscanima u korist islamske drzave, a muslimani im zauzvrat garantiraju i stite vjeru njihovu, imovinu i cast). Rekao je Allahov Poslanik s.a.v.s.
"Oni koji prihvate islam oni su casni, a oni koji ga odiju bice ponizeni."
///Prenose Ahmed i Taberanija, Hajsemi je rekao:
Prenosioci u senedu ovoga hadisa su pouzdani (sika).///

U hadisu koji je prenio Ebu Kulejb, za koji ucenjaci hadisa kazu isto da je sahih, izvjestava nas :"Bili smo kod Abdullaha ibn Amra ibn Asa kada je upitan; koji od dva grada ce biti prije osvojen; Konstantinopolis ili Rim? Kao pripremu za odbovor na navedeno pitanje naredio je da mu se donese jedan sanduk. On je bio pun knjiga. Uzeo je jednu knjigu, i okrenuo nekoliko stranica i poceo citati:"Bili smo jedne prilike kod Allahova Poslanika s.a.v.s., kada je upitan, koji ce od dva grada muslimani prije osvojiti; Konstantinopolisili Rim? Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s.je odgovorio:"Heraklov grad ce biti prvo osvojen."
(Tj. Konstantinopolis, danasnji Istambol, op.p.)
///Prenose Ahmed i Daremi///

Rim je danasnja predstolnica Italije i muslimani ga jos nisu osvojili. Prvo Poslanikovo kazivanje se obistinilo nakon otprilike 800 godina, u vrijeme osmanlijskog sultana Mehmeda elFatiha. A drugi dio Poslanikovog obecanja treba da se ispuni. Buducnost ce, In saellahu, potvrditi istinitosti Poslanikovog kazivanja.
U jednom vrlo interesantnom hadisu, Allahov Poslanik nam donosi radosnu vijest: "Medu vama ce biti poslanstvo onoliko koliko Allah bude htio, a onda ce ga On, kad htjedne uzdici. Potom ce biti hilafet koji ce slijediti put poslanstva, i trajace koliko Allah htjedne da traje, pa ce i njega uzdici. Zatim ce nastupiti period rivalskih dinastija i on ce trajati koliko to Allah htjedne, pa ce uzdici i njega. Iza njega ce doci despotska, diktatorska vladavina, pa ce i ona trajati koliko Allah htjedne, a onda ce uzdici i nju. Potom ce opet doci hilafet koji ce slijediti put poslanstva!"
///Prenose imam Ahmed 4/273, Ebu Davud 4/211 i
Tirmizi 4/503;Hafiz Iraki je rekao za ovaj hadis da je sahihispravan///.

Ovaj hadis donosi radosnu vijest o novoj renesansi islama. Ona ce nastupiti poslije ovog trenutno vrlo teskog stanja, u kome smo svjedoci mnogih slucajeva vracanja islamu. U njemu je nagovjestaj da ce islam ojacati na vojnom, ekonomskom i politickom planu.

.....
Odgovor ocajnicima

Neki sa velikom dozom pesimizma, odbacuju ili zanemaruju poruku navedenog hadisi serifa. Oni navode drugi hadisi serif, koji prenosi Enes a u kome je Allahov Poslanik s.a.v.s. je rekao: "Budite strpljivi, nece nastupiti a da ono sto dolazi poslije njega nije gore i teze od prvog, dok se ne sretnete

sa vasim Gospodarem."
Cuo sam ovo od vaseg Poslanika s.a.v.s., na kraju rece Enes.
///Tirmizi je rekao za ovaj hadis da je hasenun sahih///

Protagonisti ovog hadisa, na temelju njihovog razumijevanja porucuju da nema potrebe ulagati trud i napor za postizanje boljeg, jer to mogu biti samo neostvareni snovi. Mi mozemo ovdje spomenuti hadis Allahovog Poslanika s.a.v.s. u kome je rekao:"Moj ummet je blagoslovljen,ne zna se da li je bolji njegov pocetak ili kraj."
/Prenosi ibn Asur, od Amra ibn Osmana,aSujuti je rekao za ovaj hadis da je hasendobar/

Izmedu dva navedena hadisa ne postoji kontradikcija ako se uzme u obzir cinjenica da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao u zavrsnici prvog hadisa:"Dok ne sretnete vaseg Gospodara."sto je aluzija na smrt. Govor je upucen Ashabima. Dakle do njihove smrti stvar se nece promjeniti na bolje nego ce ici na gore. Ovaj hadis nije opce poruke. I istina je da ashabi nisu dozivjeli procvat na bolje. Svaki dan im je bio gori od prethodnog. Hadis koji prenosi Enes je izrecen kada je jedna delegacija dosla kod Enesa i zalila mu se na strogost i nasilje Hadzdzadza ibn Jusufa. On im je preporucio strpljivost i citirao im navedeni hadis. Da ovaj hadis nema uopste opstu poruku potvrduju i hadisi koji nagovjestavaju dolazak Mehdija, koji ce napuniti Zemlju pravdom nakon sto bude ispunjena nepravdom.
Allah dz.s. je vjernicima nagovjestio radosne vjesti i u Kur'anu:
"Allah obecava da ce one medu vama koji budu vjerovali i dobra dijela cinili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao sto je postavio one prije njih, i da ce im zacijelo vjeru vjeru njihovu ucvrstiti, onu koju im On zeli, i da ce im sigurno strh bezbjednoscu zamjeniti, oni ce se samo meni klanjati, i nece Meni nikoga ravnim smatrati. A oni i koji poslije toga budu nezahvalni oni su pravi grijesnici."
(Kur'an; Nur 55 ajet)

.....

Uspostavljanje islamske drzave

Uspostavljanje islamske vlasti je farz. Dakle, obligatna duznost vjernika i vjernice. Neki islamski krugovi negiraju ovu istinu a neki su u nemarnosti prema njoj. Kur'anski ajeti su nedvosmisleni u prezentovanju ove cinjenice:
"A oni koji ne sude prema onome sto je Allah objavio, pa ti su nevjernici."
(Kur'an ElMaide49 ajet)
"I da sudis prema onome sto je Allah objavio.
(Kur'anElMaide44 ajet).
A suru Nur ,Allah dz.s. otpocinje sa ovim ajetom:
"Objavljujemo suru i njezine propise cinimo obaveznim!"
(Kur'an ;Nur 1.ajet)
Iz navedenih ajeta jasno se da razumjeti naredba da se sudi prema onome sto je Allah dz.s. objavio, i to je ucinio farzom. Muslimani bi trebali i ovaj farz da izvrsavaju kao i druge bozije farzove. A da bi uspostavili vladavinu bozijih

zakona na zemlji treba formirati drzavu. Prema tome, stvaranje islamske drzave je farz muslimanima ovoga vremena. Kod islamskih pravnika postoji jedno pravilo:"Ma la jetimmu vadzibun illa bihi fehuve vadzibun"

"Ono sto je neophodno da bi se izvrsila jedna bozija obaveza, takode postaje obaveznom"
Pa ako muslimani mogu doci do islamske drzave jedino dzihadom, onda je dzihad obavezan svakom muslimanu i muslimanki dok se ne postigne cilj. Postoji koncenzus (idzma') islamskih ucenjaka po pitanju obaveznosti muslimanima uspostavljanja hilafeta kao drzavnog poredka. A da bi se proglasio hilafetislamski nacin vladavine opet je neophodno da postoji islamska drzava. U tom smislu izrecen je hadis Allahova Poslanika Muhammeda s.a.v.s. "Ko umre a nema (bej' at) prisegu za svojim vratom datu halifi, neka umre dzahilijetskom smrcu."
Neka svaki musliman bude svjestan poruke ovog hadisa i neka radi na stvaranju islamskog poredka kako se nad njim nebi ispunila prijetnja ovoga hadisa.

.....
Sredina u kojoj zivimo

Prije svega, hajde da se zapitamo;"Da li mi zivimo u islamskoj drzavi ?"(Autor ovog djela je iz Egipta op.p.)Da bi se jedna sredina mogla zvati islamskom uslov je da u njoj vladaju islamski zakoni. Imam Ebu Hanife r.a. je izdao fetvu da se darulislam (islamska sredina) pretvara u darulkufr (neislamsku sredinu) ako se ispune tri uvjetasarta:
1.) Da u toj sredini prevladavaju neislamski zakoni.
2.) Da muslimani nemaju punu sigurnost.
3.) Da ta drzava granici sa ne muslimanskom drzavom, tako da postoji stalna opasnost s te strane po sigurnost i bezbjednost muslimana.
Ebu Hanifini ucenici imam Muhammed i Ebu Jusuf su takoder potvrdili ispravnost fetve da se jedna sredina moze zvati islamskom ili ne islamskom zavisno od zakona koji vladaju u toj sredini. Ako se u jednoj drzavi primjenjuje islamski zakon, onda tu drzavu nazivamo DARULISLAM (islamska drzava), a ako ne vladaju islamski zakoni u jednoj sredini, pa makar svi stanovnici bili muslimani, ta sredina se naziva DARULKUFR (ateisticka drzava) ///Bedaiu Sanai'od Kasanija///

Sejhulislam Ibn Tejmijje r.a. u svom djelu "Fetve" u cetvrtom tomu, poglavlje idztihad, kada je upitan o gradu Merdinu, u kome se sudilo po islamskim zakonima, pa su poslije vlast uzeli ljudi koji su postavili ne islamske zakone; da li to mjesto spada u darulharb ili darulislam? Odgovorio je da se ne moze kategoricki reci da je to mjesto spada u darulharb ili darulislam, nego da to mjesto spada u trecu kategoriju gdje se sa muslimanima postupa prema islamskim propisima a prema drugima po njihovim propisima ako bude postojala mogucnost.

Vidimo iz ovih misljenja islamskih velikana kakav tretman zauzima ono

mjesto koje nije pod kontrolom i vladavinom islamskih zakona. Sta je sa danasnjim muslimanskim drzavama, gdje se vlada po uvezenim stranim sistemima i zakonima, iako su vecina stanovnistva muslimani?!

.....

Islamski stav o vladaru koji sudi
po zakonu koji nije od Allaha

Zakoni po kojima se danas sudi u muslimanskim zemljama su strani uvezeni zakoni. Nisu izvedeni iz Kur'ana i Poslanikova sunneta. Radi se o kodeksu normi i propisa koje su postavili ljudi, uglavnom stranci. Allah dz.s. kaze u suri elMaide:
Oni koji ne sude prema onome sto je Allah objavio pa ti su nevjernici."
(Kur'an Maide 44 ajet)

Poslije konacnog ukidanja hilafeta kao islamskog oblika vladavine, sa scene je povucena primjena islamskog zakonaseriata. Umjesto njega u sve muslimanske zemlje se uvode strani zakoni ciji su autori nevjernici. Tada je stanje muslimana bilo slicno onome vremenu kada su prostorima islamskog svijeta harale Tatarske horde. Ibn Kesir nas o tome izvjestava u svome tefsiru, u komentaru 50tog ajeta sure Maide:
"Zar da oni traze da im se kao u pagansko doba sudi?
A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji cvrsto vjeruje?"
(Kur'an Maide 50 ajet)

Allah dz.s. upozorava one koji izidu iz okvira vladavine Njegovih zakona, A u Njegovom zakonu je uputa i svako dobro i zabrana svakoga zla. Allahov zakon ne trpi pluralizam. Allah odbija i potiskuje svaku mogucnost ortastva sa Njegovim zakonom posebno onim ciji autori su ateisti. Po islamu svaka zakonska odredba mora imati svoj oslonac na temeljima seriata. Islam ne odobrava nacin vladavine koji su utemeljili Tatari, u politici vladavine koji su naslijedili od svog vladara Dzingis Kana koji je sastavio knjigu ElBasik, koja predstavlja zbirku propisa iz zakona uzetih nesto iz jevrejskih, nesto iz krscanskih i islamskin izvora. Tu je i dosta odredbi koji je on licno postavio prema svome nahodenju. Tu knjigu je proglasio glavnim zakonikom koji treba slijediti i postovati. Ona se stavlja iznad Kur'ana i Sunneta Allahova Poslanika. Gledano po islamskim propisima, ko to prihvati i pokori se tome, postaje kjafirnevjernik, protiv kojeg treba vojevati dok se ne povrati Allahovom propisu i Poslanikovom Sunnetu. Muslimanu je jedino dozvoljeno da se pokorava Allahovoj knjizi Kur'anu i Sunnetu Njegova Poslanika s.a.v.s.
/// Ibn Kesir 2 tom 67 str.///

Sto se tice vladara naseg doba oni su otvorili mnogobrojna vrata kufra, sirka i otpadnistva od vjere. Time su izasli iz okvira islamskog ucenja i to je jasno svakome koji imalo prati njihov zivotopis. To je posebno ocito kroz zakone kojima vladaju u sadasnjem islamskom svijetu. Sve su to uvozni zakoni sa Zapada, a od islama se zadrzava samo toliko da se masama mogu zamazati oci.

U knjizi Fetava Kubra (Velike Fetve) od Sejhulislama Ibn Tejmijje navodi se:"Poznato je kao osnovno nacelo nase vjere, a o tome postoji i saglasnost svih muslimana (idzmaa), da onaj koji dozvoli slijedenje i pokoravanje necem drugom pored islama, kao pokoravanje nekom drugom zakoniku pored seriata Muhammeda s.a.v.s. da je takav kjafirnevjernik."Njihov ateizam je kao ateizam onih koji vjeruju u jedne djelove Bozije knjige a druge odbacuju i negirajui. Kao sto kaze Allah dz.s. u svojoj knjizi:
"Oni koji u Allaha i poslanike Njegove vjeruju i zele da izmedu Allaha i Poslanika Njegovih u vjerovanju naprave razliku, i govore:
U neke vjerujemo, a u neke nevjerujemo. I zele da izmedu toga nekakav stav zauzmu. Oni su zbilja pravi nevjernici, a mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju."
(Kur'an EnNisa 150151 ajet)

.....
Danasnji vladari u islamskom svijetu su u otpadnistvu od islama

Vladari ovog vremena su u otpadnistvu od islama. Oni su odgajani pod nadzorom kolonizatora, bez razlike da li krscanskog ili cionistickog. Vladari u islamskim zemljama od islama posjeduju samo imena, iako se vide da ponekad i klanjaju, i poste i reklamisu se kao muslimani. Ibn Tejmijja u svom djelu Fetava navodi: "Kazna murtedu jeretiku, je zesca od kazne nevjernika. Onaj ko postane otpadnik od Islama izrice mu se smrtna kazna bez obzira na njegovo stanje, makar i bio nemocan i nesposoban za borbu. Neizostavno se ubija. Dok se nevjernik ne ubija ako ne posjeduje sposobnost za borbu. Tog su misljenja i ucenjaci Ebu Hanifa, Malik i Ahmed. ///Fetava str.393.///

Zbog toga je usvojeno misljenje kod vecine ucenjaka da je murtedu jeretiku (otpadniiku) propisana smrtna kazna.Takoder, on nema pravo na nasljedstvo (miraz), kao i to da sa njim ne moze ostati muslimanka u bracnoj vezi. Momentalno se prekida. Meso koje zakolje murted muslimanu nije dozvoljeno jesti. U temeljima islamske vjere, otpadnistvo je tezi zlocin od nevjerstva po rodenju. Oni koji se rode kao nevjernici ostanu tokom zivota nevjernici njihov tretman je blazi od onih koji se rode u islamu, zive malo islamski i onda se odmetnu od islama. Takoder je otpadnistvo koje iskazuju savremeni islamski vladari kroz napustanje uspostavljanja vladavine islamskog zakona, teze od zapostavljanja primjene islamskih principa od strane obicnih muslimana. Pa kakav stav trebaju vjernici zauzeti prema ovakvim vladarima? U istom poglavlju prije navedenog djela Ibn Tejmijja nastavlja: Muslimanima je duznost da se bore protiv svake skupine koja javno odstupi od odredenih serijatskih propisa. Po ovom pitanju saglasni su svi islamski ucenjaci. Taj propis je vazeci makar clanovi te skupine izgovarali kelime i sehadet, i govorili da su muslimani. Ako priznaju ocitovanje pripadanja islamu (kelime i sehadet) a sustegnu se od obavljanja pet dnevnih namaza, duznost je takvima najaviti rat. To vazi sve dok ne pocnu klanjati ili ne budu sramno ubijeni. Isto to vazi i za one koji se ogluse o placanje zekjata. Islamski vladar je duzan poslati vojsku koja ce ih navesti da se odazovu ovom Allahovom

farzu. Isti je slucaj ako se odreknu izvrsavanja bilo koje islamske obaveze. Kao sto su obaveza posta, hadzdza, dzihada, naredivanje dobra i sprecavanje zla. Obaveza dzihada muslimanima je vazeca prema onima koji se nisu pokorili islamu, sve dok ne pristanu ponizno davati dziziju. Isto je i u slucaju ako se podu zavoditi i prakticirati u islamskom u drustvu razne novotarije (bid'ati). To su u prvom planu novotarije koje se kose sa ucenjem kur'ana i Sunneta. Obaveza je raditi na njihovom iskorjenjavanju.
U ovom smislu je objavljen kur'anski ajet:"Borite se protiv njih, sve dok ne nestane fitne (iskusenja) i dok se nebude sva vjera samo Allahu ispovjedala."
I drugi Kur'anski ajet:
"O vjernici bojte se Allaha i ostavite ono sto je preostalo od kamate, ako ste vjernici. Ako to ne uradite ocekujte najavu rata od Allaha i Njegova Poslanika:"

Ova dva ajeta su objavljena stanovnistvu Taifa, kad su primili islam i prihvatili obavezu namaza, posta ali su se ustegli od napustanja kamate. Allah dz.s. obznanjuje da su time postali protivnici Allahu i Njegovu Poslaniku, ako se neprodu toga. Kamata je medu zadnjim propisima koji su objavljeni. Pa ako se oni smatraju protivnicima Allaha i Njegova Poslanika, i da je duznost vojevati protiv takvih, kako je tek sa onima koji zanemaruju mnoge serijatske odredbe, ili vecinu islamskih obaveza, kao sto to rade tatari u nasem vremenu. /// Zavrsen citat Ibn Tejmijje.///

.....
Komparacija izmedu Tatara i danasnjih islamskih vladara

Jasno se da primjetiti iz Ibn Kesirovog komentara o ajetu:
"Zar zele da im se sudi prema dzahilijetu, A ima li iko ko pravednije sudi od Allaha za narod koji cvrsto vjeruje:"
Nema nikakve razlike izmedu bilo koga ko izade iz granica islama onih granica koje je postavio Allah dz.s. i Tatara. Danasnji tatari se pokoravaju i slijede knjigu ElBasik, koja je mjesavina jevrejskih, krscanskih, islamskih i Dzinkis Kanovih zakona i propisa. Nema sumnje da je ElBasik blazi i tolerantniji zakonik prema islamu od savremenih zakona koje su izmislili zapadnjaci.

Jedan musliman je postavio pitanje Ibn Tejmijji,u kome mu je opisao Tatare sljedecim opisom:"Mnogi Tatari pristizu u skupinama u Sam. Izgovaraju ocitovanje pripadnosti islamu (kelime i sehadet). Time postizu da ne mozemo reci da su nevjernici.
1.Da li smo duzni i u tom slucaju boriti se protiv njih ?
2.Dalje, u kakvom je tretmanu onaj koga su oni silom natjerali da ide sa njima u borbu. Mnoge muslimane su prisilili da budu u njihovim bojevim redovima?
3.Kakav je tretman onih koji se racunaju ucenjacima, a podrzavaju Tatare?
4.Sta da kazemo za onoga koji ih smatra muslimanima ?
5.Oni koji se bore protiv njih su muslimani ?

6.Kakav je polozaj onoga koji po pitanju toga zauzme neutralan stav ?
7.Oni koji nisu ni sa muslimanima ni sa Tatarima ?
Na ova pitanja cemo se osvrnuti sa objasnjenjem u nasem kasnijem izlaganju.
///Fetavastr.280281///
3.) Ibn Tejmijje je rekao opisujici Tatare:"Oni koji su imali prisne odnose sa Tatarima, to su licemjeri i otpadnici od islama. Nije poznato da je bilo ko od cestitih muslimana iskazivao simpatije prema njima. S njima su prijateljevali samo pripadnici nekih frakcija, kao rafidije, dzehmije i dr. Mnogi od njih i pored mogucnosti da obave hadz to ne rade, iako ti isti klanjaju i poste.
4.) Oni se bore za svog lidera Dzinkis Kana. Ko im se prikljuci u pokornosti njihovom vodi, njihov je prijatelj, makar bio nevjernik. Ko nije za Dzinkis Kana on im je neprijatelj makar bio najbolji musliman. Oni se ne bore za islam, niti placaju dziziju. Cilj im je da muslimane stave na nivo zidova i krscana i da velicaju svog vladara. ///Fetava 286///
Napomena: Zar se ove osobine i svojstva ne nalaze i u vladara naseg doba ? U mnogim mjestima se velicaju vladari vise nego Allah dz.s.!
5.) Na str.287 sejhulislam Ibn Tejmijje opisuje Dzinkis Kanove pristalice, pa kaze:"Bilo je i takvih koji su smatrali Dzinkis Kana kao Muhammeda s.a.v.s. Ima ih koji su ga izdizali iznad bilo koga drugog. Iskazuju mu krajnju pokornost, daju svoje imetke njemu na raspolaganje i ni u cemu ne odbijaju njegova naredenja. To su muslimani iskazivali prema vodi koji je nevjernik, koji se ni po cemu ne razlikuje od Faraona ili Nimruda, osim mozda u tome sto je vise zla pocinio i nereda na zemlji napravio.

6.) U nastavku teksta o Tatarima, Ibn Tejmijje se osvrce i na funkcionere koji su bili u Dzinkis Kanovoj sluzbi; sudije i ministre:
"Ovoj necasnoj skupini pripada i ministar, koga zovu Resid, koji djeli funkcije ljudima. Postavlja strukturu najgorih ljudi. Sve samih otpadnika od islama. Cak je i za vrhovnog sudiju imenovao covjeka koji je poznat po otpadnistvu od islama. To je ucinio da bi izdavale fetve koje odgovaraju jevrejima, krscanima i munaficima. Cak je ovaj pokvareni ministar napisao i knjigu , a njen rezime je u sljedecem:
"Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. je bio zadovoljan sa vjerom jevreja i krscana. Njih ne treba odvracati od njihovog vjerovanja. Nije im nigdje naredeno da trebaju mijenjati vjeru i slijediti islam."
Za takvo misljenje poziva se na ajete iz sure ElKjafirun:
"Reci: O vi nevjernici, ja se necu klanjati onima kojima se vi klanjate, a ni vi se necete klanjati Onome kome se ja klanjam; ja se nisam klanjao onima kojima ste se vi klanjali, a vi se niste klanjali Onome kome se ja klanjam, A vamavasa vjera, a meni moja!
(Kur'an Kjafirun16 ajet)
On smatra da je ovim ajetima iskazano zadovoljstvo i odobravanje njihove vjere. Zavrsava svoj citat sa konstatacijom da su ajeti vazeci i da nisu derogirani. Ovaj Tatarski ministar je i autor djela "ElIhau dini"(Vjerska bratstva) i "Medzmeal edjan" (Susreti vjera). Posebno je ova zadnja puna lazi i izmisljotina o islamu.

.....

Ibn Tejmijjina zbirka fetvi
je korisna i u ovom vremenu

Citirali smo nekoliko fetvi od Ibn Tejmijje o vladarima kao sto je bio Dzinkis Kan. Spomenuli smo njegovu fetvu o mjestu Merdin, gdje se stanovnistvo pokorava zakonima koji su mjesavina jevrejskih, krscanskih i muslimanskih propisa, kodoficiranih u knjizi ElBasiku. To mjesto ne moze se zvati ni darulislamom, ni darul harbom. Darulislam je mjesto u kojem vlada islamski zakon (seriat). A darul harb je mjesto ciji stanovnici su nevjernici i u kom se vlada po neislamskim zakonoma. Protiv takvih je dozvoljeno muslimanima da se bore protiv njih. Medutim mjesto kao sto je Merdin, koje je u pocetku bilo pod darulislamom, a kasnije njime zavladali nevjernici i zaveli druge zakone, spada u trecu skupinu. Ne smatra se vise ni darulislamom, niti darulharbom. To je poseban status. Prema muslimanima se ponasa prema islamskim propisima, a prema drugima prema njihovim propisima. Ovo je gledano sa stajalista islamskog ucenja.

.....

Kakav je stav prema onome
ko ih pomaze i podrzava

Sejhulislam Ibn Tejmijje odgovarajuci na ovo pitanje na str.280 kaze: "Sto se tice pomaganja ili podrzavanja onog ko je izasao iz okvira seriatskih propisa, to je haramzabranjeno. Bez obzira da li se radi o stanovnicima Merdina ili nekog drugog mjesta. Onaj musliman koji zivi u takvom mjestu ali je sprijecen od izvrsavanja islamskih duznosti, njemu je duznost iseliti se iz takvog mjesta. To je obavezna hidzra. Ako je slab i nemocan onda nije obavezan hidzru uciniti. I dodaje spominjuci stanovnistvo Merdina, one koji podrzavaju vladajuci rezim Tatara, u najmanju ruku treba ih optuziti za licemjerstvonifak. Jer time u njima se ispunjavaju svojstva koja su spomenuta u Kur'anu i Sunnetu o munaficima. Na str.280u pitanju br.513 odgovara o vojniku muslimanu koji ne zeli sluziti u takvoj vojsci. Da li mu je bolje da ne sluzi ,ili da ude medu njih i bude od koristi muslimanima? Ibn Tejmijje odgovara na to pitanje: "Ako je u njegovom angazmanu za muslimane veca korist, onda neka sluzi takvoj vojsci. Jer se to smatra dobrovoljnim dzihadom, koji je vrijedniji od dobrovoljnog namaza, posta, zekjata i hadzdza. A Allah najbolje zna.

.....

Tretman njihove imovine

Pod brojem 514,upuceno je ovo pitanje Ibn Tejmijji: "Ako Tatari provale u Sam i zaplijene muslimansku imovinu i imovinu krscana, a poslije toga njih pobjede muslimani i zaplijene njihovu imovinu, da li im je to dozvoljeno? Odgovorio je:
"Sve sto se uzme od Tatara ili Zaplijeni kao ratni plijen, dozvoljeno je muslimanu da se time koristi."

.....

Tretman borbe protiv njih

Na str.298, prije spomenutog djela, Ibn Tejmijje kaze :"Boriti se protiv Tatara koji su napadom usli u Sam je duznost svakom muslimanu i muslimanki. Jer Allah dz.s. u Kur'anu kaze:" I borite se protiv njih sve dok ne nestane nepravde i dok sva vjera ne bude u ime Allaha." (Kur'an Bekare 193 ajet)

Vjera je pokornost pa ako se bude pokornost djelimicno iskazivala Allahu, a djelimicno nekom drugom, onda je na muslimanima obaveza borbe dok sva pokornost ne bude iskazivana samo Allahu, Gospodaru svjetova, Sveopcem Dobrocinitelju, Milostivom. Allah dz.s. je rekao:"O vjernici, bojte se Allaha i od ostatka kamate odustanite, ako ste pravi vjernici. A ako ne ucinite, eto vam onda, nek znate, rata od Allaha i Poslanika Njegova! A ako se pokajete, ostace vam glavnice imetaka vasih, necete nikoga ostetiti, niti cete osteceni biti." (Kur'an Bekare 278279 ajet)

Ovaj ajet je objavljen o stanovnicima Taifa, kada su primili islam i prihvatili obavezu namaza i posta, ali su odbili da se ustegnu od kamate. Allah dz.s. ih je kvalificirao da su i oni ti koji najavljuju rat Allahu i njegovom Poslaniku. Ako je ovakav tretman u islamu stanovnika Taifa samo zbog toga sto su odbili primjenu jednog propisa, kakav je onda slucaj sa onima koji se smatraju muslimanima a odbijaju dobar dio islamskih propisa?! Islamski ucenjaci su se slozili da jedna skupina ako zanemari neku od islamskih obligatnih duznosti, muslimani su duzni da se protiv njih pa makar izgovarali kelime i sehadet. Primjer tome je :"Oni koji zanemare obavezu namaza, posta, hadzdza, naredivanje dobra a sprecavanje zla, pokoravanje sudu Kur'ana i Sunneta. Ili ako zanegiraju i krse Allahove zabrane kao sto su: pijenje alkohola, bludprostitucija, brak sa osobama koje je Allah dz.s.zabranio da se s njima stupa u bracni zivot (nevjernica, rodbina po krvnom i mlijecnom srodstvu i po tazbinstvu), kamata dzihad i sl...Protiv takvih treba povesti boj dok se ne povrate Allahovoj vjeri. Prenosi se u Buharijevom i Muslimovom Sahihu da je Omer r.a. diskutovao sa Ebu Bekrom r.a. koji je najavio rat onim muslimanima koji su se ustegli od placanja zekjata.
Ebu Bekru je rekao:

"Kako da se ne borim protiv onih koji zapostavljaju duznosti koje im je Allah i Njegov Poslanik stavili u obavezu. Bez obzira sto su oni muslimani. Tako mi Allaha, boricu se protiv svakog onog ko ne da zekjat, pa makar on bio koliko vrijednost julara deve, koji je davao Bozijem Poslaniku Muhammedu s.a.v.s. a sada ga neda. "Tek tada su se smirila prsa Omera r.a. i saglasio se sa Ebu Bekrom u odluci da se treba protiv onih koji izbjegavaju neku od islamskih obaveza. Zabiljezeno je u ispravnim predajama od Allahovog Poslanika da je nagovjestavao vrijeme koje ce doci kada ce mnogi napustati i odstupati od mnogih islamskih duznosti. Medu tim grupama u ranom periodu islama javile

su se Haridzije. Muhammed s.a.v.s.je u jednom hadisu porucio da onaj ko doceka njihovo vrijeme neka se bori proti njih svim raspolozivim sredstvima. Oni su vec svoja dejstva bili zabiljezili u vrijeme vladavine Alije ibn Ebi Taliba, koji se nemilosrdno obracunavao sa njima. Ako neko sumnja u ispravnost i dozvoljenost obracunavanja sa njima na gore spomenuti nacin, onda taj ne poznaje islam i islamski zakonseriat.

.....

Da li se borba protiv njih smatra grijehom?

Ibn Tejmijje je zabiljezio u djelu "Fetava Kubra" u poglavlju Dzihad na str.283:'Mozda se pricinjava nekima da Tatare treba staviti u status grijesnikasektasa, kao sto su to Haridzije, ili oni koji su odbili da izdvoje obavezni zekjat. Mi cemo ukazati na neispravnost ovakvog misljenja. Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. je rekao:"Ko bude ubijen braneci svoj imetak, on je sehid. Ko bude ubijen braneci svoj vlastiti zivot, on je sehid. I ko bude branio svoje ognjiste, on je sehid." ///HadisSahih///

Kako je onda sa onima koji su potpuno izasli iz islama, koji se bore protiv Allaha i Njegova Poslanika? Boriti se protiv njih je najmanje sto se moze uciniti. Ubijati napadace i zlocince je stvar utemeljena Sunnetom i koncenzusom (idzmaom) islamskih ucenjaka. Oni koji napadaju muslimane,ubijaju ih, protjeruju ili im oduzimaju njihove imetke, gori su od bilo koje vrste sektasa i grijesnika. Medutim, ima i takvih koji smatraju da se prema njima postupa kao prema grijesnicima ili sektasima od ummeta Muhammeda s.a.v.s., pa zbog toga kaze da bi vladar trebao da im pise i upozori ih na grijeske. Ako oni argumentiraju da se radi o nepravdi koja im je ucinjena, vladar je treba otkloniti. Ovom logikom otpadnici od islama i krsioci islamskih propisa, za svaki svoj prestup mogli bi naci opravdanje i reci da su uceniji u islamu i bolji muslimani od mnogih drugih sekti.

.....

Islamski stav o onome ko ulazi u saveznistvo s njima protiv muslimana

Ibn Tejmijje je zabiljezio u poglavlju Dzihada Na str.291: "Svako ko pobjegne u njihove redove, bio on oficir ili obicni vojnik, on se smatra neprijateljem kao i oni. A bice u onolikoj mjeri u otpadnistvu od islama koliko bude u otpadnistvu od islamskih propisa. Prve muslimanske generacije (selef) su prozvali murteddimaotpadnicima, one koji su se oglusili o obavezu zekjata, iako su postili, klanjali i nisu se borili protiv muslimana. A kako je onda sa onima koji se udruze sa neprijateljima Allahovim u borbi protiv muslimana ? Na str.293 kaze:"Iz ovga se jasno pokazuje da je musliman koji je roden u Islamu ako se ogrijesi o islamske propise gori od onoga koji jos nije usao u islam a krsi te propise. Gori su po islam oni koji se ponekad ukazuju medu muslimanima i prikazuju se sa izvrsavanjem odredenih obreda i propisa a istovremeno saraduju sa neprijateljima islama i bore se protiv islama.

.....
Islamski stav o onome ko bude prisiljen da izade u njihovim redovima protiv muslimana

Nastavljamo citirati sejhulislama Ibn Tejmijju.

Na str.293 kaze:"Dobrovoljno preci u njihove redove moze preci samo licemjerac, grijesnik ili otpadnik od islama. Mi kada se borimo protiv njih, ne razdvajamo u njihovim redovima dobrovoljce od nasilno dovedenih da stanu na njihovu stranu. Kod Allaha dz.s. ce obracun biti prema namjerama.
Na drugom mjestu kaze :" Onaj koji je prisiljen da se bori u neprijateljskim redovima protiv muslimana, ne bi smio otvarati vatru na muslimane. On bi morao u takvoj situaciji pokvariti oruzje i biti strpljiv dok ne bude nepravedno ubijen. Isto to se odnosi na onoga ko bude prisiljen da se bori na strani jedne otpadnicke sekte a protiv muslimana. Musliman ne bi smio da puca na muslimana , pravdajuci se razlogom da ako on ne puca u njih pucat ce oni u njega. Islam daje prednost u ovakvoj situaciji izboru biti nepravedno ubijen nego biti ubica. Za bespravnu pogibiju Allah ce nagraditi a za bespravno ubistvo ce kazniti."

.....
Dobrotvorna drustva

Neki kazu:
"Mi osnivamo dobrotvorna drustva kao drzavne institucije, preko kojih upucujemo ljude obredima namaza, zekjata i drugih dobrih djela a to su takoder Allahove naredbefarzovi, koje ne smijemo zapostavljati. Zato mi nesmijemo napadati sisteme koji to dozvoljavaju i podsticu na to. Mi ovdje mozemo postaviti pitanje: Da li se izvrsavanjem ovih obreda moze postici uspostava islamske vlasti i islamska drzava ili ne?
Odgovor je svakako:"Ne"!

Tome dodajemo cinjenicu da su takve institucije i dobrotvorna drustva u sluzbi sistema koji se bore protiv islamske drzave. Njihova pravashodna uloga je zastita i podrska postojecem sistemu i drustvenom poredku.

.....
Pokornost, odgoj i posvecivanje asketizmu

Ima i takvih koji kazu:"Mi moramo raditi na razvijanju pokornosti ljudi prema Allahovim zapovjedima.Trebamo odgajati muslimane i traziti od njih da sto vise i intezivnije cine ibadet i rezvijaju bogobojaznost i skrusenost."
Onda se u ovom kontekstu spominje mudrost koja se pripisuje Malik ibn Dinaru, da je Allah dz.s. rekao u hadisi kudsijji:

"Ja sam Allah, vladar svih vladara, srca svih vladara su u Mojoj ruci. Pa ko mi bude pokoran okrenem ih da budu prema njemu milostivi, a ko Mi se ne pokorava i grijesi, okrenem njihova srca da budu prema njemu kruta.

Nemojte se zamarati i trositi vrijeme oko vladara, nego se obratite Onome ko je iznad njih, i koji ih usmjerava prema vama ovisno od vasih grijeha ili dobrih djela."

Uistinu ko misli da se ovom mudrom izrekom derogira obaveznost dzihada borbe na Allahovu putu i obaveznost trazenja da se rade dobra djela a odvraca od losih (emr bil mearuf ve nehj anil munker), taj je upropastio sebe i propali su oni koji slusaju takve. Onaj ko zeli da cini najveci vid ibadeta i da postigne vrhunac pokornosti prema Allahu dz.s. onda neka se odazove dzihaduborbi na Allahovu putu, i neka ne zapusta ni ostale temeljne principe islama. Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. stavlja dzihad na najvise stepene i definise ga vrhuncem islama. Rekao je u poznatom hadisu:"Glavna stvar (jednom mu'minu) treba biti islam. Temelji islama su u namazu, a njegov vrhunac je u Dzihadu." /Hadissahih/
U drugom hadisu je rekao:"Ko nije ucestvovao ni u jednoj bitki, niti mu je dusa ceznula za bojem na Allahovom putu, umrijet ce smrcu dzahilijjeta (paganstva) ili na ogranku od nifaka(licemjerstva)."

Zato nalazimo stihove velikog borca na Allahovu putu, Abdullaha ibn Mubareka, koji odisu duhom gore navedenih hadisa"

"O robe dvaju harema,
da si nas vidio, znao bi ,
da se samo igras sa robovima.
Dok ste vase odore, suzama natapali.
Nase brade i prsa su krvlju natapane."

Neki su istakli tezu da se bavljenjem politikom okrucuju ljudska srca i to ih odvraca od "zikra" (sjecanja na Allaha dz.s.). Oni kao da ne znaju hadis Allahovog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. u kome je rekao:
"Najveci stepen dzihada je reci istinu pred vladarem tiraninom."
/Hadisun Sahih/
Spravom se moze reci da oni koji ovako filozofiraju o islamu ili ne razumiju islam, ili su kukavice koji ne zele da se stave na stranu Allahovih propisa.

.....

Zalaganje zbog postizanja pozicija

Neki predlazu da se muslimani trebaju truditi da ovladaju pozicijama i vaznijim polozajima u drustvu. Muslimanski ljekari trebaju ovladati medicinskim centrima, Inzinjeri takoder pozicijama svojih struka. I kada se zauzme vecina pozicija, kojima ce rukovoditi muslimani, tako ce se doci jednom do islamske vlasti. Iako je ovo pozitivna stvar da se u jednom drustvu pojacava infrastruktura muslimanskim intelektualcima, medutim, nase je misljenje da se ovim putem ne moze doci do uspostave islamske vlasti jer na najvaznije funkcije kao sto su razna ministarstva, mogu doci samo oni koji su lojalni postojecem rezimu.

.....
Misionarstvo da'wa

Ima i onih koji kazu da je put uspostavljanja islamske vlasti jedino moguc radom misionara. Stalnim pozivanjem ljudi u islam. Medutim, nase je misljenje da se tim putem nikada ne moze doci do uspostavljanja islamske drzave. Zasto? Mi ne zelimo umanjiti vrijednost i vaznost uloge da'we (misionarstva;pozivanja u vjeru) ali time se vlast ne dobija. Vlast se dobija iskljucivo i samo borbom i ratom. Nikada nijedna vladajuca klasa nije se dobrovoljno odrekla svojih pozicija. Do vlasti se samo krvlju dolazi. Oni koji ce uspostaviti ponovo Allahov poredak na zemlji, to su manje skupine vjernika. To su oni koji istrajavaju na Allahovom putu i putu Njegova Poslanika Muhammeda s.a.v.s.
U svakom vremenu oni su manjina. Oni su nosioci tih promjena. Oni ce pokrenuti islamske mase.
Dokaz tome je ajet:
"A malo je zahvalnih Mojih robova."
"Ako budes slijedio vecinu na zemlji zavest ce te sa pravog puta."
"Vecina ljudi nece biti vjernici makar ti to (Muhammede) zelio."
Islam ne daje veliku vaznost pojmu mnostva koliko naglasava vaznost kvaliteta.
"Koliko je malih skupina pobjedilo velike skupine, sa Allahovom dozvolom?!
Allahov Poslanik s.a.v.s.je rekao:"Ubrzo ce doci vrijeme kada ce se na vas okomiti narodi, kao sto se okomi izgladnjeli copor na zrtvu."
Neko je rekao:"Da li ce zbog toga sto ce nas biti malo"? "Ne", rece Poslanik, nego naprotiv, vas ce biti puno, ali cete biti bezvrijedni kao mulj, koji bujica nosi. Allahu dz.s. ce iz srca vasih neprijatelja odstraniti strahopostovanje prema vama, a u vasa ce srca ubaciti "vehn". Sta je to "vehn" o Allahov Poslanice, upitase? Ljubav prema dunjaluku a strah od smrtiodgovori Allahov Poslanik."

Postavimo ovdje pitanje:"Kako da uspjesno djeluje islamsko misionarstvo a svi mediji i propagandna sredstva su u rukama nevjernika"?Upravo oni koji se bore protiv uspostavljanja Allahovog poredka na Zemlji. Ono sto bi bilo svakako korisno, za nas muslimane, zauzimanje medija i njihovo stavljanje pod kontrolu muslimana i usmjeriti ih da budu u sluzbi islama. To bi puno pomoglo i olaksalo stizanju do cilja. A poznato je da kada dode Allahova pomoc i ucvrscenje Allahova poredka na Zemlji, da to rezultira masivnim odzivom ljudi u islam. O tome nas Allah dz.s.upoznaje u Suri Nasr: "Kada dode Allahova pomoc i pobjeda i vidis ljude kako u skupinama ulaze u Allahovu vjeru. Ti velicaj Gospodara svoga hvaleci Ga i moli Ga da ti oprosti, On je uvjek pokajanja primao.
(Kur'an;An Nasr 13 ajet)

Allah dz.s. ukazujuci na ovu cinjenicu kao da je htio da odgovori onima koji zastupaju misljenje da je neophodno da svi ljudi budu muslimani da bi se nad njima mogli primjeniti propisi islama i kao takvi ce se tek odazvati na poziv islama. U tom slucaju primjena islama bi bila uspjesna. Onaj ko protezira

ovakvo misljenje o islamu, kao da optuzuje islam da je manjkav i nepotpun u rjesavanju problema. Takvi ne osjecaju da je islam podoban za primjenu u svakom vremenu i na svakom mjestu, i da je sposoban da najuspjesnije usmjeri i muslimana i nemuslimana, i gresnika i dobrog i ucenog i neznalicu. Ta nije islam samo za muslimane, on je za sve. Ako mogu ljudi da zive pod upravom ateistickog rezima, zasto ti isti ljudi ne bi mogli zivjeti pod pravednom vladavinom islama?!
Ako neko razumije iz ovog mog stava poziv na obustavu da'weta (pozivanja u islam) dok se ne uspostavi islamska drzava onda me taj nije razumio. Osnova je da se islam prihvati kao cjelina i da se djeluje na svim poljima. Baviti se i razvijati svaku aktivnost koja ce dovesti do lakseg i efikasnijeg postizanja najveceg cilja, uspostave islamske drzave. Ovo je moj govor onima koji misle drukcije, posebno onima koji pozivaju na stopiranje izaledivanje dzihada i insistiraju samo i samo na razvijanju jakog misionarskog rada koji bi bio sam za sebe cilj. Ne, ja misionarskom radu pristupam samo kao sredstvu koje ce nas dovesti do cilja.

.....

Hidzra

Neki smatraju da je hidzra put do stvaranja islamske drzave. Po toj teoriji muslimani bi trebali izvrsiti hidzru tj. iseljavanje iz svojih mjesta i nastaniti se u nekoj drugoj drzavi, gdje bi se pripremili i onda se ponovo kao osvajaci vratili u mjesta svog prethodnog boravka. Ovakav stav je izveden analogno Poslanikovom slucaju. Njegovo napustanje Mekke u Medinu i ponovni povratak kao osvajaca. Porucili bi protagonistima ovog misljenja da bi ustedili truda, mjesto napustanja svoje sredine, neka u njima stvore islamsku drzavu, pa zatim je napuste kao osvajaci, noseci islam drugim narodima u ona mjesta gdje on jos nije dosao. Da li se hidzra u ovakvom smislu smatra opravdanom? Prije nego sto odgovorimo na ovo pitanje, da se pozabavimo studijom o vrstama hidzre. U hadisu se navodi: "Onaj cija hidzra bude u ime Allaha i radi Poslanika Njegova, tome ce hidzra biti primljena kod Allaha i Poslanika. A onaj cija hidzra bude radi ovosvjetskih dobara, koja ce postici, ili radi zene koju ce ozeniti, onda njegova hidzra ce se racunati prema namjeri." /Hadisserif/

Ibn Hadzer je rekao: "Hidzra je prelazenje iz jednog mjesta u drugo zbog nekakvih razloga."

U seriatu se hidzrom smatra cak i napustanja onog sto je Allah zabranio. A pravi smisao ima ona hidzra, o kojoj mi ovde govorimo, gdje dode do preseljenja iz jednog mjesta u drugo iz razloga koji su proistekli zbog vjere. Kao npr. nemogucnost zivljenja islamskim nacinom u jednoj sredini. Tada je hidzra obavezna. Kao i u situaciji kada su muslimani izlozeni masovnim protjerivanjem od strane nevjernika kojima prethode prijetnje i sl. Hidzra u povijesti islama se desila na dva nacina:

Preseljenjem iz nesigurnih podrucja za muslimane u sigurna podrucja. Takva

je bila prva hidzra muslimana iz Mekke u Abesiniju i pocetna faza hidzra muslimana iz Mekke u Medinu.

Hidzra iz podrucja vladavine islamskih zakona. Primjer toga je hidzra preostalih muslimana iz Mekke u Medinu, nakon sto se Muhammed s.a.v.s. ustabilio u Medini i uspostavio islamski zakon. Nemojte se iznenaditi ako se sretnete sa nekima koji ce reci da ce izvrsiti hidzru u brda i vratiti se onda u svoju sredinu, kao sto se Musa a.s. vratio pred Faraona, nakon cega ce Allah smanjiti silu nasilnika. Ovakva i slicna ucenja su rezultat neprimjenjivanja i neslijedenja jedinog ispravnog puta do uspostavljanja islamske drzave. Onda koji je to ispravni put do ostvarenja ovog najveceg cilja? Allah dz.s. kaze: "Propisuje vam se borba, mada vam nije po volji. Ne volite nesto, a ono moze biti dobro po vas, nesto volite, a ono ispadne zlo po vas. Allah zna a vi ne znate."
(Kur'an:Bekare 216ajet)

.....
Zauzetost trazenjem znanja (studiranjem)

Ima i takvih koji kazu da je put do uspostavljanja islamskog poredka, bavljenje naukom. Jer, kako se boriti ako nismo pouceni? To je neizvodivo! Traziti znanje je farz; obligatna duznost svakom muslimanu i muslimanki. Da je sticati znanje obaveza i pozitivna stvar, to niko nemoze osporiti. Ali istovremeno niko nemoze ni opravdati zanemarivanje jednog farza na ustrb drugog. Kao sto bi bilo u ovom smislu, da se neko izvuce iz obaveze borbe (dzihada) pod izgovorom sticanja znanja. Sticati znanje je jedan farz, a i boriti se na Allahovom putu je jedan farz. Kako napustiti licni farz (farz ajn) zbog farza koji je obaveza zajednice (farz kifaje)? Ili tacnije receno obaveza jednog djela zajednice.
Kako bi to izgledalo, da se poucimo svim sunnetima i mustehabima i pozivamo druge na njihovu primjenu, a istovremeno zapostavljamo farz. Posebno ako se radi o zapostavljanju farza koji je velicao nas Poslanik Muhammed s.a.v.s. i u svojim govorima posvecuje mu visoko mjesto. Muhammed s.a.v.s. je bez sumnje najuceniji od Allahovih robova u pitanjima islama. Kako je on govorio o velicini dzihada, i kazni onoga ko ga zapostavlja i izbjegava! Vara se onaj koji kaze da je samo sticanje znanja dzihad. Boriti se to je farz. Allah dz.s. kaze: "Propisana vam je borba"(kutibe alejkumul kital)
Poznato je da je jedan covjek pred Poslanikom izgovorio sehadet, zatim se ukljucio u borbu, borio se i poginuo. Prije toga nije imao nikakvih dobrih djela. Niti je ucio, niti je ibadetio. Bio je nevjernik. Primio je islam i odmah stupio u borbu. Allahov Poslanik ga je obradovao dzennetom.
Rekao je o njemu: "Sa malo dobrih djela zaradio veliku nagradu."

Po islamskom ucenju;o naj ko nauci da je klanjati namaz farz, od tog momenta ga je duzan klanjati. Onaj ko nauci da je i post farz, duzan je postiti. Tako isto onaj koji sazna da je dzihad (borba na Allahovom putu) farz, duznost mu je ukljuciti se u dzihad. Ako se neko opravdava, sa

nepoznavanjem propisa o dzihadu, takvo opravdavanje se ne uvazava. Propisi o dzihadu su jednostavni, laki i jasni. Za vrlo kratko vrijeme se mogu nauciti. Za to nije potrebno nikakvo posebno studiranje. Oni koji zele da se specijaliziraju u islamskim propisima i povecanju znanja, nema za njih nikakve smetnje, jer je svakom data mogucnost i ima pravo da uci. Ali sto se tice odgadanja dzihada zbog trazenja znanja, to nije dovoljan argument; i ni u kom slucaju se ne moze tolerisati i dozvoliti. Imamo veliki broj mudzahedina u pocetnom periodu islama, a i kasnije u svim generacijama do naseg vremena, koji nisu bili ucenjaci, ali su se njihovim zalaganjem i borbom, osvojili mnogi gradovi i zemlje. Nisu detaljno poznavali kao ucenjaci ni hadis ni fikh. Ali je Allah dz.s. preko njih omogucio da se izvojuju velike pobjede u korist islama i muslimana. Time su takvi mudzahedini dali veci doprinos islamu, nego svi ucenjaci Azhara , onog vremena kada je Napoleon sa svojom vojskom usao u Egipat, a u univerzitet Azhar je usao u obuci i sa konjem! Sta su ti ucenjaci Azhara uradili sa svojim znanjem pred ovom provokacijom? Njihovo znanje im nije nista koristilo. Samo teoretsko znanje nije oruzje kojim se moze poraziti neprijatelj. Allah dz.s. nas upoznaje koji je to put i sa kojim oruzjem cemo poraziti neprijatelja!!!.
"Borite se protiv njih! Allah ce ih rukama vasim kazniti i poniziti, a vas ce protiv njih pomoci i grudi vjernika zalijeciti. "
(Kur'an:Tevbe 14 ajet)

Mi ovim proglasom ne zelimo umanjiti vrijednost znanja i sticanje istog, ali to ne smije biti razlog zapostavljanja drugih Allahovih farzova, koje je Allah propisao.

.....

Objasnjenje da se islamski ummet razlikuje od drugih po pitanju borbe

Allah dz.s. nas upoznaje sa cinjenicom da se ovaj ummet po pitanju borbe na Allahovu putu razlikuje od drugih ummeta. U proslim vremenima, kako saznajemo iz Kur'ana, Allah dz.s. je spustao svoju kaznu na nevjernike i protivnike Njegove vjere. Unistavao ih je na razlicite nacine: neke potopom, neke zemljotresom, neke vjetrom, neke strasnim krikom.
A sa ummetom Muhammeda s.a.v.s. stvar stoji drukcije. Allah dz.s. se obraca ummetu Muhammedovom s.a.v.s. sa ovim rjecima :"Borite se protiv njih. Allah ce ih kazniti vasim rukama i poraziti. A vas ce protiv njih pomoci, i grudi vjernika izijeciti."
(Kur'an:Tevbe 14 ajet)

Muhammedovom ummetu se prvo nareduje da oni svojim rukama kazne neprijatelja. To se moze postici samo borbom. U tom slucaju Allah dz.s. ce poslati svoju pomoc. Vrlo je vazno poznavati ovu zakonitost.

.....

Otkazivanje poslusnosti vladaru

Prenosi se u Muslimovom Sahihu, od Dzunadete ibn Ebi Umejje da je rekao: "Usli smo kod Ubadeta ibn Samita u posjetu, a on je bio bolestan. Rekli smo mu :"Allah te izlijecio, ispricaj nam neki hadis koji si cuo od Muhammeda s.a.v.s. kako bi bili na koristi. Rekao je:"Pozvao nas je Poslanik s.a.v.s. i dali smo mu bej'at (prisegu) na vjernost. Trazio je od nas da mu damo prisegu na poslusnost i pokornost u teskocama i rahatluku. Ostavio nam je u oporuku da ne kontriramo i uzurpiramo njegovu porodicu, izuzev ako bi vidjeli kod njih jasan kufrnevjerovanje."
U komentaru ovoga hadisa Imam Nevevi navodi: "Rekao je Kadiljad: "Svi islamski ucenjaci su se saglasili da ummetu nije dozvoljeno dati bej'at (prisegu) na vjernost. Trazio je od nas da mu damo (prisegu na poslusnost i pokornost) kjafirunevjerniku. Ako bi se desilo da vladar ucini kufr, ummet (svi muslimani) bi automatski morali otkazati mu pokornost i poslusnost. Takoder ako bi se islamski vladar zapostavio obavljanje namaza, ili pozivanje u namaz otkazuje mu se pokornost i ukida legitimitet vladara. Muslimani su duzni da se dignu protiv takvog vladara, skinu ga sa te funkcije i stave na njegovo mjesto pravednog vladara. To sve ako postoji mogucnost i ako su muslimani u mogucnosti da to izvedu.
///Sahihu Muslim u poglavlju o dzihadu///
U ovom poglavlju je takoder, odgovor onima koji kazu da se je dozvoljeno boriti samo onda kada muslimani imaju emira ili halifu. To bi znacilo da se danasnji ne mogu boriti jer nemaju halifu. A kako doci do postavljanja halife i hilafeta ako ne borbom?!

IbnTejmijja je rekao: 'Svaka skupina koja bi izasla iz islama, a mi za to imali jasne dokaze, postaje nam duznost boriti se protiv njih, pa makar oni izgovarali kelime i sehadet."
///Fetava Kubra str.281.///

.....
Bliski i daleki neprijatelj

Postoji misljenje da je danas teziste dzihada i teznja svih muslimana u svijetu, oslobadanju Kudsa. Svi muslimani bi prioritetno trebali biti zaokupljeni ovom misljenju. Istina je da oslobadanje svetih teritorija iz ruku neprijatelja, stvar koja se trazi islamskoserijatskim propisima, ali nesmijemo izgubiti iz vida cinjenicu da je Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. opisao vjernika, da je mudar i snalazljiv. Vjernik raspoznaje u cemu je steta a u cemu dobit. Kao pojasnjenje navest cemo sljedece tacke:
1.) Borba sa bliznjim neprijateljem je preca od borbe sa neprijateljem koji je daleko.
2.) Muslimanska krv bi bila proljevana, pa makar i ostvarili pobjedu. Postavlja se pitanje; da li bi izvojevanje ovakvog vida pobjede sa prolijevanjem krvi i velikim brojem zrtava, bilo u korist islamske drzave? Ili bi ovakav vid borbe bio u prilog postojecih ateistickih rezima i njihovo ucvrscivanje u drzavama koje su izasle iz okvira Allahovog seriata. Ovi vladari iskoristavaju ponekad nabujale ambicije rodoljublja muslimana, da bi postigli neke svoje antiislamske ciljeve. Iako su potezi islamskih vladara, koji

su trenutno na pozicijama, u vanjskoj formi islamski, u svojoj sustini su antiislamski. A za islamsku borbu se uslovljava islamsko vodstvo i rukovodstvo. U tome ne smije biti spora.
3.) Temelj postojanja kolonizatora u islamskim zemljama su sadasnji vladari. Koncentrisanje snaga na direktnom istjerivanju kolonizatora je besmisleno i promasaj. Takav vid borbe ne bi bio od velike koristi muslimanima. To bi bilo samo gubljenje vremena i izlaganje velikim zrtvama. Nasa je obligatna duznost, stavljanje akcenta na nas islamski problem a on se ogleda u uspostavljanju Allahovog seriata prvo u nasim islamskim zemljama. Zatim treba postici da Allahova rijec bude presudna i gornja. Nema sumnje da je prioritetni dzihad u obracunavanju sa vodecim, postojecim ateistickim rezimima u islamskom svijetu i njihova zamjena sa islamskim pravednim vladarima.
To neka bude pocetna tacka nase borbe!!!

.....
Odgovor onima koji zastupaju tezu da je islamski dzihad prvenstveno odbrambeni rat

Na pocetku rasprave o ovoj tezi osjecamo se slobodnim reci da je ona netacna. Iako je mnogo onih koji su rekli da se islam nije sirio ognjem i macem i da je po islamu dozvoljen i opravdan samo odbrambeni rat. Takvo misljenje nije ispravno. Nego naprotiv, islam se sirio borbom. Kada je Allahov Poslanik s.a.v.s. upitan: Koji dzihad je na Allahovom putu?
Odgovorio je: "Onaj koji se bori da Allahova rijec bude gornja, takva borba je na Allahovom putu."
Zakljucuje se da je cilj borbe na Allahovu putu iskljucivo radi postizanja da Allahova rijec bude gornja i da se po njoj sudi na zemlji. Da bi se to postiglo da li se treba braniti ili napadati i osvajati? Da, islam se prosirio sabljom i to pred licem nevjernickih voda, koji su ga htjeli sprijeciti da ne dode do ljudi. Ali se poslije niko nije prisiljavao da ude nasilno u islam. U istoriji islama do danas nije zabiljezen ni jedan slucaj prisilnog islamiziranja. Krscanstvo se ne moze sa tim pohvaliti. Istorija je puna primjera nasilnog pokrstavanja. Muslimani su duzni da podignu sablju prema licima voda koji prikrivaju i zaklanjaju istinu a pokazuju i zastupaju neistinu. U protivnom istina ne bih stigla do ljudskih srca. Procitaj zajedno sa mnom pismo Allahova Poslanika Muhammeda s.a.v.s. upuceno Heraklu. Vijest prenosi Buharija sa senedom (lancem prenosilaca) od Ibn Abbasa r.a: "U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog.
Od Muhammeda sina Abdulahova, Allahova Poslanika, Heraklu, velikanu Rimskom: "Mir na one koji slijede uputu. Ja te pozivam, islamskim pozivanjem. Primi islam, bices spasen. Allah ce ti dati duplu nagradu. A ako odbijes, ja sam te pozvao! Zatim je citirao ajet: "O sljedbenici knjige dodite da se okupimo oko jedne rijeci i nama i vama zajednicke da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da se jedni drugima, pored Allaha bogovima ne drzimo! Pa ako oni pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani."
(Kur'an Ali Imran 64 ajet)

Prilazemo ti takoder pismo
Allahovog Poslanika upuceno Kisri: "U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog. Od Muhammeda, Allahova Poslanika, Kisri, vladaru Perzije. Mir (selam) onome koji slijedi uputu i koji je povjerovao u Allaha i Njegova Poslanika, i koji svjedoci da nema drugog boga osim Allaha dz.s. Njega jedinog, koji nema druga u vlasti, i koji svjedoci da je Muhammed Njegov rob i Poslanik. Pozivam te Allahovim pozivom. Ja sam uistinu Poslanik Allahov, poslao me je svim ljudima, da opomenem zive i da potvrdim istinitost govora o nevjernicima, i potvrdim istinitost prijetnje Allahove kaznom koja ce stici nevjernike. Ako primis islam, bices spasen a ako odbijes, nosices grijeh svih medusija na svome vratu."
///Hadis prenosi Ibn Hazir od Ishaka///

Bejheki navodi tekst Poslanikova pisma upucenog stanovnistvu Nedzrana: "U ime Ibrahimovog, Ishakovog, Jakubovog boga. Od Muhammeda, Allahova Poslanika, vodi Nedzrana i ostalom stanovnistvu. Prihvatite Islam! Neka je hvaljen Ishakov Bog i Jakubov Bog. Pozivam vas da udete pod Allahovu zastitu, mjesto zastite robova. Ako odbijete, onda cete nam placati diziju. Ako i to ne prihvatite, onda dozvoljavam mojoj vojsci da vas napadne. S pozdravom!"

Allahov Poslanik je slicna pisma uputio i kralju Jemena Munziru ibn Savi, velikanu Bahrejna. Zatim Harisu ibn Semru elFaniju. Takva pisma uputio je i Harisu ibn Abdullahu elHamijriju, kralju Omana i mnogim drugima.

.....

Ajetu sejf ajet sablje

Svi komentatori i tumaci Kur'ana su govorili o ajetu sejf (ajet sablje). Rijec je o sljedecem ajetu: "Kada produ sveti mjeseci, onda ubijajte mnogobosce (musrike) gdje god ih nadete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prelazu docekujte! Pa ako se pokaju i budu namaz obavljali i zekjat davali, ostavite ih na miru, jer Allah zaista prasta i Milostiv je."
(Kur'an Tevba 6 ajet)

Postoji 114 (stotinu i cetrnaest) ajeta na razlicitim mjestima u 54 (pedeset i cetiri) sure koji su dokinuti derogirani ovim ajetom:
"Kada produ sveti mjeseci, onda ubijajte musrike (mnogobozce) gdje god ih nadete, zarobljavajte ih, opsjedajte ih i na svakom prelazu docekujte. "
(Kur'an Tevba 6.ajet)

Hasan ibn Fadl je o ovom ajetu rekao: "Ovo je ajetu sejf (ajet sablje). On je derogirao svaki drugi ajet u kome je spomenuto trpljenje i strpljivo podnosenje provokacija i nanosenja bola vjernicima od strane neprijatelja islama. Cudna je stvar da neki zanemarivanje i zapostavljanje dzihada, argumentiraju derogiranim ajetima.

Ufi prenosi misljenje ibn Abbasa r.a.: "Poslije objavljivanja sure "Beraet" nije

ostao na snazi ni jedan ugovor, niti sporazum koji je sklopljen izmedu Muhammeda s.a.v.s. i musrika. Autor poznatog tefsira "AtTeshil fi ulumitenzil" Hafiz Muhammed ibn Ahmed ibn Muhammed dzezijj elKulijj, navodi u svom tefsiru o ajetu sejf :"Iznosimo ovdje sto se navodi o derogaciji ajeta koji govore o tolerantnim stavovima prema nevjernicima, strpljivom podnosenju njihovih provokacija. Posljednja Allahova rijec po tome pitanju je ajet kojim se nareduje borba protiv musrika: "UBIJAJTE MNOGOBOSCE..." (Tevbe 6 .ajet)

I Imam Ebu Abdullah Muhammed ibnHazm je po pitanju ovoga ajeta rekao:"114 ajeta iz 48 razlicitih sura je derogirano jednim ajetom:"Ubijajte mnogobozce..." (Tevbe 6. ajet)

I Imam Ebu Kasim Hibetullah ibn Selame je rekao: "Ovaj ajet je derogirao (dokinuo) 124 druga ajeta, a zadnji dio ajeta je dokinuo prvi dio: "A ako se pokaju i klanjaju namaz i djele zekjat, ostavite ih na miru". "A kada produ sveti mjeseci, onda ubijajte mnogobosce (musrike) gdje god ih nadete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prelazu docekujte! Pa ako se pokaju i budu namaz obavljali i zekjat davali ostavite ih na miru, jer Allah zaista prasta i Milostiv je."
(Kur'an Tevba 5.ajet)
Hafiz Ibn Kesir u komentaru ovoga ajeta je rekao: Rekao je Dihak ibn Mezahim : "Ovaj ajet je derogirao i stavio van snage svaki ugovor izmedu Muhammeda s.a.v.s. i bilo kojeg musrika ponistio je svaki sporazum i rok."

.....
Kada se u borbi sa nevjernicima sretnete,
po sijama ih udarajte

Sedi i Dihak navode misljenje cak da je i ajet sejf, derogiran jadnim drugim ajetom koji je jos zesca od poruke ajeta sejf. To bi bio ovaj ajet: "Kada se u borbi sa nevjernicima sretnete po sijama ih udarajte sve dok ih ne oslabite, a onda ih vezite, i poslije ih ili velikodusno suzanjstva oslobodite ili otkupninu zahtjevajte, sve dok borba ne prestane. Tako ucinite! da Allah hoce, On bi im se osvetio, ali On zeli da vas iskusa jedne pomocu drugih. On nece ponistiti djela onih koji na Allahovom putu poginu."
(Kur'an Muhammed 4.ajet)

Kao sto vidimo poruka ovoga ajeta je jasna i stroga, posebno za nevjernike. Katade je rekao: Nije mi poznato da je iko naveo drugacije misljenje po pitanju derogacije ajeta koji govore o lijepom kontaktu sa nevjernicima, osim Sujutije. U svome djelu ElItifak rekao je: "Ovdje se radi o tome kada su muslimani manjina; i kada su slabi, onda im ne preostaje nista do da trpe i podnose bol, ne protiveci se. Zatim je takvo stanje promjenjeno naredbom da se bore protiv nevjernikaneprijatelja. Iako se Sujuti sasvim malo razlikuje od ostalih ucenjaka po ovom pitanju, medutim pretezno misljenje koje je i najispravnije, kako smo na pocetku spomenuli, da je zavrsni ajet po kom se regulisu komunikacije i odnosi na relaciji muslimani nevjernici "ajet sablje" i

on ima presudnu rijec. Allahova rijec treba biti gornja. Iako Sujuti dozvoljava da u odredenim momentima, kada su muslimani slabi da ponovo trpe sto im nevjernici nanose, to ne znaci da se time obustavlja aktuelnost dzihada, koji je vazeci do Sudnjeg dana. Muhammed s.a.v.s. je rekao "Eldzihadu madin ila jevmil kijameti."dzihad ce trajati do Sudnjeg dana. "Obustava dzihada u opcenitoj formi, koju bi neko mogao razumjeti iz ajeta, ako nije upoznat sa derogacijom odredenog ajeta, ne bi bila u duhu i skladu islamskoga ucenja. Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Ko nije ucestvovao ni u jednoj bitki niti ga je njegova dusa podsticala na borbu, umrijet ce dzahilijetskom smrcu. tj.kao ne musliman. Da bi se muslimani boriili moraju se prije toga opasati snagom i sredstvima koja ce im posluziti za borbu protiv nevjernika. Allah dz.s. oslikavajuci munafike i njihovo ponasanje prema ovoj Bozjoj naredbi u suri Tevbe kaze: "Da su imali namjeru da podu (u boj) sigurno bi za to pripremili ono sto im je potrebno, ali Allahu nije bilo po volji da idu, pa ih je zadrzao. I bi im receno Sjedite sa onima koji sjede."
(Kur'an Tevbe 46 ajet)
Dakle, onaj koji nema namjeru da se bori taj se i ne priprema za borbu. Tako oni muslimani koji su zadovoljni postojecim stanjem, sve prisutnog ateizma, i ne pripremaju se nikako da mjenjaju tu situaciju, neka se zapitaju o svome imanu i islamu. Da li su uistinu takvi muslimani? Ako kazu da su nezadovoljni postojecom situacijom i da zele promjene, a ne pripremaju se nego to samo kazu, onda je jasno ko dan da se radi o munaficima. Allahov poslanik Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Kada ljudi budu zaokupljeni dinarima i dirhemima, trgovinom i stocarstvom a zapostave dzihad borbu na Allahovu putu Allah dz.s. ce im spustiti na njih velika iskusenja (belaje) koji se nece podignuti od njih dok se ne vrate ponovo svojoj vjeri.
*Brate muslimanu, razmisli i vidi svoje stanje!
*Da li si u taboru muslimana ili munafika?
*Sve se vraca na tvoje unutarnje opredjelenje (nijete).

.....
Pozicije muslimana u borbi

Tokom historije pokazalo se da su muslimani u sukobima sa ne muslimanima uvjek brojno i opremom bili slabiji od neprijateljske strane. Medutim, cesto, ili skoro uvijek su izvojevali pobjedu. Zasto? Neki kazu da je to bilo samo za vrijeme Allahovog Poslanika i da je to jedna njegova specificnost. To je dato samo njemu kao Allahovu Poslaniku. To nije tacno. Allah dz.s. je obecao da ce slati svoju pomoc dok postoje nebesa i Zemlja ali zna se kome. Iskljucivo svojim odabranim robovima, vjernicima. Allahova pomoc i podrska se ne ogranicavaju samo na period Muhammedovog poslanstva. Znamo sta se desilo u vrijeme Zahiruddina Bajbersa, koja je brojala 200 000 (dvije stotine hiljada) boraca, a on je imao samo 20 000 (dvadeset hiljada) mudzahida. Ipak je pobjedio daleko brojniju vojsku. Zahirudin Bajbersje jedan period svog zivota bio na stranputici cak je i alkohol pio. Ali se pokajao i postao pravi vjernik i vidimo ga kako je u toj bitki izvojevao pobjedu. Neki svoje ne ucesce u borbi opravdavaju stavom kako mi sada zivimo u "mekkanskom periodu", a zna se da u ovom periodu nije doslo do propisivanja dzihada. Ako

bi se gledalo ovako, onda bi se mogle zanemariti i ostale obaveze kao sto su post, namaz, nepostivanje zabrane kamate i dr. jer su sve navedene stvari zabranjene odnosno propisane u 'medinskom periodu." Tacno je to da je "mekkanski period' bio jedna faza u sirenju islamske misije i ona se ne moze prenosti na druge situacije. Allah dz.s. je objavio ajet: "Danas sam vam vjeru vasu usavrsio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera."
(Kur'an AlMa'ida 3.ajet)

Mi ne mozemo poceti kao sto je poceo Muhammed s.a.v.s. nego mi trebamo poceti tamo gdje je zavrsio Muhammed s.a.v.s. Za nas vazi islam kao jedna kompletna cjelina. Zavrsni propisi su bili u Medini i tu je kompletiran Islam. Razvijanje islama u drugim sredinama ne moze ici sukcesivno kao sto je to bio period objavljivanja islama.

.....

Stepenovanje dzihada a ne periodicnost

Ocito je da je dzihad danas postao (fard ajn) licna obaveza svakom muslimanu i muslimanki. Ali i pored toga nalazimo da neki navode argument da su potrebni jos da se duhovno izgrade (terbijjetu nefs). Sve dok to ne postignu nisu duzni da se bore. Jer kazu da dzihad ima svoju periodicnost, a jedan od tih perioda je borba sa samim sobom dzihadunefs. Sve to argumentiraju stavom Imama Ibn Kajjima elDzevzija, koji dzihad dijeli na sledece stepene:
1.) Dzihadu nefs borba sa samim sobom. Ogleda se u vaspitanju i odgoju svoje duse.
2.) Dzihadu sejtani borba sa Iblisom sejtanom
3.) Dzihadul kuffarivel munafikin borba protiv nevjernika i munafika.
Iza gore navedenog stava, jasno se raspoznaje licnost koja moze biti samo jedno od dvoga; ili potpuni dzahil (neznalica) ili slabic i kukavica. Jer Ibn Kajjim elDzevzijje je podjelio dzihad na stepene, a ne na periodefaze, ili stadije. Pa prema tome misljenju, dok je neko zauzet borbom sa samim sobom, ne moze prelaziti u sljedecu fazu, period, tj.borbu sa sejtanom. Medutim, ovakvo shvatanje sukcesivnosti dzihada je pogresno. A ispravno razumijevanje je da sva tri stepena dzihada idu jednom linijom. Ni jedan od tih stepena se ne moze zanemariti. To ne znaci da negiramo da onaj ko se vise pozabavi odgojem svoje duse, nece biti cvrsci u ostalim vidovima dzihada, od onoga koji je manje odgajao svoju dusu. Onaj koji proucava historiju Muhammeda s.a.v.s. naci ce tamo da je u situaciji kada se proglasi opca mobilizacija i poziv u dzihad, svi bi se odazvali u borbu na Allahovom putu. Cak i oni koji su cinili velike grijehe, ili oni koji su odskoro primili islam. Prenosi se da je jedan covjek primio islam za vrijeme borbe sa neprijateljima. Upustio se u borbu i pao kao sehid.
Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Sa malo djela dobio veliku nagradu." Takoder je poznat slucaj Ibn Mahdena esSekafija, koji je bio notori pijanica, ali se izuzetno iskazao u borbi sa Perzijancima. A sto se tice hadisa koji je puno rasprostranjen medu muslimanima, u kome se istice da je Muhammed

s.a.v.s. rekao: "Vratili smo se iz male bitke u veliku bitku."
A navodno radilo se kada su se muslimani vracali u Medinu iz jedne bitke. Kada je Allahov poslanik s.a.v.s. izgovorio ovaj hadis, upitali su ga: A sta je to velika bitka? Odgovorio je: "Dzihadunefs borba sa samim sobom." Idnul Kajjim elDzevzije kaze za ovaj hadis da je mevduu lazni hadis.
///Menerulmejif///

Ovim hadisom se zeljelo postici da se muslimanima odvrati pozornost i paznja od znacaja, vaznosti i obaveznosti borbe na Allahovom putu protiv nevjernika i licemjera. Kao i dovodenje muslimana u pasivan polozaj zauzetosti samim sobom.

.....

Bojazan od neuspjeha

Ima i takvih koji kazu: "Bojimo se ako bi se izborili za islamsku drzavu i da dan ili dva poslije toga ne uslijede kontra reakcije na to, i da se unisti sve ono sto smo bili postigli borbom. "Takvima odgovaramo da je uspostavljanje islamske drzave, izvrsavanje Allahovog naredenja. Od nas se ne trazi da baziramo nas rad i ocjenjujemo ga po rezultatima. Nasa duznost ja da izvrsimo ono sto nam Allah nareduje. Protagonisti ovih ideja, od kojih nema nikakve koristi, zele samo da odvrate muslimane od izvrsavanja onoga sto im je duznost. A to je u ovom slucaju uspostavljanje Allahovog zakona Seriata na Zemlji. Oni kao da zaboravljaju, da padom ateistickog rezima i uspostavom islamskog, sve stvari prelaze u ruke muslimana. A onda je nemoguce da se takav poredak lahko srusi. Islamski zakon Seriat u svojoj biti pociva na pravdi. A pravdu svako cijeni, voli i podrzava. Cak oni koji strahuju od neuspjeha, neka im primjer, koji Allah dz.s. navodi u suri elhasr, o licemjerima, koji iskazuju neprijateljstvo spram muslimana, posluzi za smirenje i sigurnost: "Zar ne vidis kako licemjeri govore svojim prijateljima, sljedbenicima knjige koji vjeruju: Ako budete protjerani, mi cemo sigurno s vama poci i kad se bude ticalo vas, nikada se nikome necemo pokoriti, a ako budete napadnuti, sigurno cemo vam u pomoc priteci, a Allah je svjedok da su zaista lasci. Ako bi bili protjerani, oni ne bi s njima posli; a ako bi bili napadnuti, oni im ne bi u pomoc pritekli, sigurno bi pobjegli, oni bi bez pomoci ostali. Oni se vise boje vas nego Allaha, zato sto su oni ljudi nerazumni."
(Kur'an;Hasr 1113 ajet)
Ovo je Allahovo obecanje. Uistinu licemjeri kada vide da je snaga na strani muslimana i islama, oni ce se svrstati u njegove redove. Zato cesto,ne treba se osvrtati niti predavati bilo kakve paznje mnogim njihovim misljenjima i proglasima, jer ona brzo hlape i gase se. A takav stav ce biti i svih drugih neprijatelja islama. Munafici su ovdje spomenuti kao uzrok neprijatelja islama. Allah dz.s. je rekao:
"O vjernici, ako Allaha pomognete, i On ce vama pomoci i korake vase ucvrstiti."
(Kur'an; Muhammed 7 ajet)

.....

Vodstvo liderstvo

Neki opet negiraju obaveznost ucesca u dzihadu cinjenicom ne postojanja islamskog lidera koji bi proglasio i poveo dzihad. Ima i takvih koji obaveznost dzihada dovode u vezu sa emirom, ili halifom. Protagonisti ovakvih stavova su oni koji su izgubili liderstvo i time obustavili dzihad. A Poslanik islama, Muhammed s.a.v.s. je u svojim hadisima podsticao na formiranje i uspostavljanje liderstva, koje ce muslimani postovati i pokoravati im se. Ebu Davud prenosi hadis u poglavlju Dzihad: "Ako vas trojica izadu na put neka jednog proglase emirom vodom."
Vidimo dakle, Poslanikov podsticaj na formiranje vodstva, cak i u maloj grupi od tri lica. A kako je tek stvar sa vecom zajednicom?! U drugom hadisu Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Ko u jednoj zajednici postavi nekoga vodom, a postoji neko drugi s kojim je Allah vise zadovoljan, taj je prevario Allaha, Poslanika i Islamsku zajednicu."
///Prenosi Hakim i SujutiHadissahih///

Treba birati onoga koji moze vise doprinijeti za islam. Muhammed s.a.v.s. je rekao Ebu Zerru r.a. "Ti si slab a to je povjerenje. "Ovo je bio odgovor Muhammeda s.a.v.s. da ga postavi namjesnikom u jednoj pokrajini. Ta stvar se treba povjeriti onome ko je jaci, pouzdaniji i povjerljiviji. Nije dovoljno kao izgovor da stvar prebacujemo na to sto ne postoji liderstvo. Ako i ne bude vode, ummet je duzan da ga izabere. Makar i ne postojala licnost sa kompletnim osobinama, duznost je da se izabere onaj koji ima najvise pozitivnih svojstava. Ali da se tolerise jedan indiferentan stav spram dzihada Allahove obaveze, zbog toga sto nema savrsenog lidera, to nije dozvoljeno. Cesto cemo naci da je neko ucenjak ali ne poznaje vojnu i politicku oblast, ili obratno. Poslije jedne studiozne analize treba da se izabere najpogodnija licnost. Neophodno je da se izabere islamski voda, konstituise tijelo sure i vrijeme je da se ulozi krajnji napor za razvijanje dzihada, kako bi se islam ponovo vratio na scenu i da vlada ovim ummetom. Neophodno je da se uspostavi islamska drzava, abdiciraju taguti diktatori sa vlasti i da im se da do znanja da su i oni samo ljudi, koji bi trebali da se pokore Allahovim zakonima.

.....

Bej'at (prisega) koja se daje vodi na vjernost u borbi

Prenosi elBuhari od Selmeta r.a. da je rekao: "Dao sam bej'at (prisegu) Allahovom Poslaniku a zatim sam se sklonio u hladovinu jednog drveta. Kasnije se okupilo mnogo ljudi. Allahov Poslanik me je pozvao i rekao: "Zar neces dati bej'at, o Ibn Ekvei, rekao sam :"Vec sam dao bej'at prisegu, o Allahov Poslanice? Allahov Poslanik rece: "Jos jednom. "Upitao sam ga (biljezi prenosilac hadisa) :"Na sto ste davali bej'at (prisegu) Allahovom Poslaniku?" Rekao je :"Na smrt."
/// Ovaj hadis prenose Muslim i Tirmizi ///

Imam Buhari takoder na str.415 navodi hadis od Abdullaha ibn Zejda r.a. da je rekao: Jedne prilike dosla mu je skupina i rekli mu da je rekao: Jedne prilike dosla mu je skupina i rekli mu da ibn Hanzale trazi od ljudi da daju prisegu (bej'at) na smrt; pa im je rekao: Na to nikome necu dati bej'at poslije Allahova Poslanika Muhammeda s.a.v.s.
Ovaj hadis navode Muslim u ElAjnu na str.15 i Bejheki takoder.
Prethodna predaja utemeljuje dozvolu davanja bej'ataprisege na smrt. Ovdje ne zelimo da raspravljamo o predaji i stajalistu Abdullaha ibn Zejda, koji razdvaja prisegu na smrt od opceg bej'ata koji se daje halifi. U svakom slucaju to ne znaci da se moze iskazati emiruvodi neposlusnost. Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Ko se pokorava meni, pokorava se Allahu, a ko se ne pokorava meni ne pokorava se ni Allahu. Ko se pokorava emiruvodi taj se pokorava meni. A ko iskaze neposlusnost emiru taj iskazuje neposlusnost meni."
///Muttefekun alejhiBuharija i Muslim///
Ibn Abbas r.a. je rekao za kur'anski ajet :"Pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Njegovu Poslaniku i predstavnicima vasim. A ako se u necemu ne slazete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet; to vam je bolje i za vas rijesenje ljepse.
(Kur'an ;EnNisa 59 ajet)
da je objavljen o Abdullahu ibn Huzafetu, koga je Allahov Poslanik s.a.v.s. poslao kao emiravodu dzihada u jednom pohodu."

.....

Podsticanje na borbu na Allahovom putu

Obligatna duznost svakom muslimanu i muslimanki je da se pripremaju za dzihad na Allahovom putu. Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Allah podstice onoga koji izade na njegovom putu, da izade iskljucivo radi borbe na Allahovom putu, vjerujuci u Njega Njegovog Poslanika, Allah dz.s. garantira da ce ga uvesti u dzennet (ako pogine) ili ce mu se smilovati da se vrati ondje odakle je izasao na boj, postizuci Allahovu nagradu i plijen."
///Muttafekun alejhMuslim i Buharija///

Muhammed s.a.v.s.je takoder rekao:"Ko bude iskreno trazio sehadet (pogibiju na Allahovom putu) Allah dz.s. ce ga postaviti na stepene sehida pa makar umro u postelji."
///Prenosi Muslim i Bejheki od Ebu Hurejreta r.a.///

Kod Muhammeda s.a.v.s. je dosao jedan covjek i rekao mu: "Uputi me na djelo koje se izjednacuje s tim. "On mu rece: "Ne nalazim ni jedno djelo koje se izjednacuje s tim. "On mu rece: "Da li ipak mozes uputiti na neko djelo? "Muhammed s.a.v.s.mu rece:"Kada mudzahid izade u borbu, da udes u dzamiju i klanjas stojeci bez odmora, i da postis bez prekida! On ce mu na to: "A ko to moze, oAllahov Poslanice!"?

Ebu Hurejre r.a. je rekao: "Uistinu se svakim pokretom mudzahidovog konja, pisu dobra djelahasenati."

///ElBuhari///
Takoder Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Sehidu od Allaha dz.s. pripada sedmero:
1.)Oprostiti ce mu se svi grijesi sa prvim kapima njegove krvi.
2.)Vidjet ce svoje mjesto u dzennetu.
3.)Bice zasticen od kaburskog azaba.
4.)Bice siguran (zasticen) od straha na dan velikog obracuna.
5.)Prozivjet ce se u imanskoj odjeci.
6.)Bice opskrbljen dzennetskom hurijom.
7.)Moci ce ciniti sefa'at (zauzimanje) za 70 clanova svoje rodbine."
///Prenosi Tirmizi///

.....

Kazna za napustanje dzihada

Napustanje dzihada je glavni sabeb (razlog) ovoga u cemu zive danasnji muslimani. Svima je jasno da su muslimani u ponizenju, potlaceni, pocjepani, podjeljeni i na zalost, nemocni. Na muslimane danasnjice u potpunosti se odnose kur'anski ajeti: "Ako ne budete u boj isli, On ce vas na nesnosne muke staviti i drugim ce vas narodom zamjeniti, a vi mu necete nimalo nauditi. A Allah sve moze. O vjernici, zasto ste neki oklijevali kad vam je bilo receno: "Krenite u borbu na Allahovu putu! kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je drazi zivot na ovom svijetu od onoga svijeta?" A uzivanje na ovom svijetu, prema onom na onom svijetu, nije nista.
(Kur'an;AtTawba 38 ajet)
Ibn Kesir u komentaru ovoga ajeta navodi: "Ova kazna je propisana onima koji su izostali iza Poslanika s.a.v.s. u bitki na Tebuku. To je bilo jedne godine kada je bilo pristiglo voce i usjevi i rodilo neobicnim urodom. Allah dz.s. se obratio vjernicima sa: "O vjernici, zasto ste oklijevali kad vam je bilo receno: "Krenite u borbu na Allahovom putu. Kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je drazi zivot na ovom svijetu od onoga svijeta? A uzivanje na onom svijetu, prema onom na onom svijetu, nije nista. "

Znaci; kad ste pozvani u borbu, vi ste bili kao za zemlju prikovani od ljenosti i zelje za uzivanjem u ovosvjetskim dobrima. "Zar vam je drazi zivot na ovom svjetu od onog svjeta?"
(Kur'an;At Tawba 38 ajet)
Sta vam je da tako postupate umjesto da se vise zrtvujete za onaj svijet !? Zatim Allah dz.s. podstice na asketizam prema ovome svijetu i razvijanje zelje za Ahiretom. Da bi poslije toga upozorio one koji zapostave dzihad, rijecima: "Ako ne budete u boj isli, On ce vas na nesnosne muke staviti i drugim ce vas narodom zamjeniti."
Ibn Abbas r.a. je rekao Allahov Poslanik s.a.v.s. je za njih kod Allaha dz.s. oprosta trazio, pozvao je jednu cetvrt u kojoj su vjerovali arapi, pa se nisu odazvali, jer im se bilo tesko odvojiti od dunjaluckih uzivanja. Allah dz.s. ih je kaznio time da im je oduzeo opskrbu i dao drugi narod mjesto njih da pomognu Njegovom Poslaniku u uspostavljanju Njegova dina. Kao sto je Uzviseni Allah dz.s. rekao: "Zamjenit ce vas drugim narodom koji nece biti

kao vi."
(Kur'an;At Tevba 39 ajet)
tj. necete mu nista nauditi vasom pasivnoscu prema dzihadu i vasim prikovanoscu za zemlju i ovosvjetska dobra. Rekao je Muhammed s.a.v.s. Kada ljude obuzme dunjaluk, i dirhemi i trgovina ,a ostave (zapostave) dzihad na Allahovu putu, i prepuste se stocarstvu, Allah dz.s. ce im iz nebesa poslati teskoce (belaje), koji se nece otkloniti dok se ne vrate svojoj vjeri." Musliman ne bi smio sebi dozvoliti da bude u redovima zena, o cemu nas je obavjestio Muhammed s.a.v.s. da je njihov dzihad u obavljanju hadza i umre.

.....

Neke fikhske dileme i odgovor na njih

Neki navode primjedbu bojazni upustanja u borbu ovakve vrste, pozivajuci se na argument da bi se sukobljavajuci sa protivnickom vojskom sudarili sa muslimanima, kojih ima u toj vojsci. Pa kako da pucamo na muslimane i borimo se protiv njih, a Muhammed s.a.v.s. je rekao u takvom slucaju da ce i ubica i ubijeni u dzehennem. Isto pitanje je postavljeno pred sejhulislama Ibn Tejmijju, o cemu je on pisao u svome kapitalnom djelu Fetava Kubra str.517:
Pitali su ga o vojnicima koji su odbili da pucaju na tatarsku vojsku, govoreci da medu njima ima i onih koji su izasli pod pritiskom! Ibn Tejmijje je rekao: "Ko sumnja u ispravnost borbe protiv takvih, taj ne poznaje islam. Onda kada se proglasi obaveznost borbe, treba se boriti protiv njih, pa makar i bilo medu njima onih koji su izasli pod pritiskom, i to po saglasnosti svih muslimana. Dokaz za to je izjava Abbasa koji je zarobljen u bitki na Bedru, rekao je Allahovom Poslaniku: "O Allahov Poslanice, ja sam izasao u ovu bitku izasao pod pritiskom, a ne drage volje!
Tada mu je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "Sto se tice tvoje vanjstine, mi te drzimo prema njoj, a sto se tice tvoje unutrasnjosti po tome Allah cijeni."
Islamski ucenjaci su se slozili po pitanju ako bi neprijatelj stavio ispred svojih polozaja zastitni pojas od muslimana, obicno zarobljenika, ako postoji opasnost nanosenja stete muslimanima, u slucaju da se napadaju, dozvoljeno im je da pucaju u taj pojas muslimana da bi se domogli nevjernicke vojske, makar i izginuli svi ti zarobljeni muslimani. Medutim ako u takvoj situaciji ne postoji opasnost za muslimane ako se nebi upustili u borbu, da li je dozvoljeno i u toj situaciji pucati, na taj zastitni pojas muslimana? O tome postoje dva poznata misljenja medu ucenjacima:
1.)Ti muslimani ako se pobiju, ginu sehidskom smrcu.
2.)Nije dozvoljeno pucati u njih, jar su muslimani, a pucati u muslimana je grijeh. Nije dozvoljeno da se obustavi dzihad zbog nekih i to koji ce poginuti sehidskom smrcu. Jer muslimani kada se bore protiv, ko od muslimana bude ubijen, taj je sehid, a onaj koji je u situaciji da bude sehid, nije ga dozvoljeno kasnije ubiti odmazdom kisasom. Prema tome ubistvo muslimana od strane muslimana u ovakvoj poziciji se ne smatra grijehom. Dok u normalnim uslovima ko ubije muslimana, zasluzuje smrtnu kaznu (kisas). Zabiljezeno je u sahih predajama da je Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s.rekao: "Isla je jedna vojska i na jednom mjestu su svi propali u zemlju i stradali. Neko je

rekao: Allahov Poslanice, medu njima ima i onih koji su bili prisiljeni na izlazak? Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Prozivjet ce se prema nijetima (namjerama). Pa ako je ovakva stvar sa vojskom, koja je krenula u boj protiv vjernika, i medu njima ima onih koji su prisiljeni na izlazak. Allah dz.s. ih nece kazniti na onome svijetu, jer ce obracun biti prema namjerama. U gore navedenom slucaju cak je izbjegnuto i njihovo kaznjavanje rukama vjernika. Kao sto Allah dz.s.kaze: "Ali im je Allahova kazna dosla odakle se nisu nadali i on je u srca njihova strah ulio; vlastitim rukama i rukama vjernika oni su domove svoje rusili. Zato uzmite iz toga pouku, o vi koji ste razumom obdareni."
(Kur'an;ElHasr 2. ajet)

Znamo da neki ne mogu osjetiti razliku izmedu onoga ko ide u boj dobrovoljno i onoga ko je prisiljen na boj. Ako se mi borimo protiv takvih ocekuje nas nagrada za to od Allaha dz.s., a ko bude ubijen s neprijateljske strane a bude musliman koji je prisiljen na borbu, on ce se na Sudnjem danu prozivjeti prema nijetu. Pa ako je neko ubijen zbog uspostavljanja vjere, to je najveci oblik zrtvovanja. A ako neki pobjegnu sa bojnog polja, postavlja se pitanje kako se odnositi prema njemu i prema onome sto je ostavio iza sebe. Neki ucenjaci zauzimaju stav prema njemu kao sto se zauzima stav prema otpadnicima (murtedima). Da li njih treba slijediti sa progonom i da li je dozvoljeno ubiti ratne zarobljenike i ranjenike? Jedni su ucenjaci rekli da ne treba tjerati one koji pocnu bjezati sa bojnog polja, niti treba ubijati ranjene i zarobljenike. Jer Alija ibn Ebi Talib u bitki u Dzemelu, nije tjerao odbjegle, niti je ubio ranjene i zarobljenike. Drugi su rekli da se trebaju ubiti jer na Dzemelu i Sifinu nije se nasla protivnicka stranka koja je jasno izrazila da ce se boriti za njihovo vracanje na pravi put, u pogledu pokornosti vodi pravovjernih, halifi Alijji ibn Ebi Talibu. Dakle nije se radilo o jasnim murtedima (Otpadnicima). Oni koji su otkazali poslusnost i pokornost vodi pravovjernih Alijji ibn Ebi Talibu, i oni su poput onih koji zabranjuju davanje zekjata protiv kojih je i Ebu Bekr vojevao. Duznost je halifi i pravovjernicima da se bore protiv njih zbog njihovog izlaska iz granica, u seriatu, dozvoljenog. Ovo je oblast u kojoj su se razisli ucenjaci.

.....

Nacin borbe

Sa napredkom vremena i dostignuca civilizacije u tehnici i nauci, postavljaju se odredena pitanja. Nema sumnje da se vodenje modernog rata u novija vremena razlikuje od oblika i nacina ratovanja koja su bila u vrijeme Allahovog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. Kako bi trebao izgledati nacin borbe koju bi vodili muslimani u ovom vremenu? Koliko ce upotrebiti svoj razum i misljenje? U svakom slucaju, muslimani treba da svojim umnim sposobnostima iznalaze metode i nacine ratovanja sa neprijateljima onako kako to vrijeme i prilike zahtjevaju. S tim da se postuju nacelni stavovi i principi koje je postavio Muhammed s.a.v.s. Za Halid ibn Velida, velikog islamskog vojskovodu u islamu, se kaze da je uvijek pobjedivao u bitkama. Jedan od razloga njegovih pobjeda je sto je Halid ibn Velid za svaku bitku

imao novu metodu ratovanja. Uvjek je neprijatelje iznenadivao sa novom, do tada nepoznatom,taktikom.

.....

Metode i tehnika ratovanja u islamu

Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Rat je prevara:"(Elharbu hid'atun). Imam Nevevi u komenaru ovoga hadisa navodi: "Ucenjaci islama su saglasni u pitanju dozvoljavanju prevare i varanja nevjernika u borbi, na svaki nacin za koji im se ukaze prilika. Samo pod uslovom da bude krsenja postojeceg ugovora i izigravanja povjerenja. A poznato je da nema ugovora izmedu nas i njih, jer su oni ti koji objavljuju rat Allahu i Njegovu Poslaniku. Muslimanima su otvorene ruke u izboru nacina i odgovarajucih metoda i taktike rata protiv njih. Dozvoljeno je posluziti se varkom da bi se stiglo do pobjede na najlaksi nacin i sa najmanje zrtava."

.....

Metoda borbe u bitki ahzab

Nakon sto su Jevreji uspjeli da organizuju razlicita plemena i skupine nevjernicke usmjerili ih protiv Poslanika s.a.v.s. i njegove misije, situacija za muslimane je bila vrlo ozbiljna i opasna. Muslimani su izumili jedan novi plan, koji je do tada bio nepoznat u tehnici ratovanja, i time su iznenadili neprijatelja. Do tada arapi su poznavali samo frontalni rat i otvoreni mejdanski sukob. Na ovu taktiku muslimane je uputio Selman elFarisija a ona se sastojala u tome da muslimani iskopaju jedan veliki i duboki hendek, koji ce stititi prilaze Medini sa one strane sa koje je bio najlaksi prilaz i kojim se uobicajeno i dolazilo u Medinu. Tako su se napadaci nasli pred neocekivanim iznenadenjem, preprekom koja im je poremetila planove. Iz toga se zakljucuje da metode i nacini borbe nisu regulisani vahjom (objavom) niti sunnetom. Ostavljeno je da muslimani upotrijebe razum i u datim okolnostima odaberu najpovoljniju taktiku i nacin na koji ce im zagarantovati pobjedu. O akcijama velikih razmjera i ratovima, stvar se iznosi pred konsultativno ratno vijecesuru i ona o tome donosi odluku.

.....

Laz prema neprijatelju

Prenosi se u poznatom sahih hadisu da je dozvoljeno slagati u tri slucaja. Medu ta tri slucaja je laz neprijatelju u ratnim uvjetima. Taberi se ogranicava da laz opet mora biti, sto bi mi rekli bjela laz. Onako kao sto se Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. posluzio prije bitke na Bedru kada se je sreo sa jednim beduinom i ovaj ga upitao: "Odakle si ti? Muhammed s.a.v.s. mu je rekao da ce mu odgovoriti ali ako on njemu kaze o vojsci musrickoj koliko ih ima, koja je tuda prosla. Beduin je pristao na tu nagodbu. Nakon sto je Poslanik s.a.v.s. saznao od njega podatke o neprijateljskoj vojsci, rekao o sebi da je iz vode. Beduin je ostao zbunjen. Poslanik s.a.v.s. je izbjegao dati odgovor da je iz Mekke, a rekao je istinu da je iz vode. Tj. stvoren je od

vode. Taberi kaze da je takva vrsta lazi dozvoljena. Medutim, jasno je da je dozvoljena laz opcenito prema neprijatelju u ratu i u nuzdi. To je bolje. (Ovo je Nevevijev komentar)

.....

Islamsko planiranje

Ako bi studiozno proucavali bitke koje je vodio Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s., mogli bi izvesti jedan kompletan sistem ratne tehnike i planiranja. Posebno su vazne spomena varke kojima su se sluzili muslimani u raznim situacijama. Kao primjer mogli bi spomenuti sledece:
1.) Plan likvidiranja Kjaba ibn elEsrefa u trecoj godini po hidzri. U Buharijevom Sahihu prenosi se od Dzabera ibn Abdullaha da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "Ima li neko da se obracuna sa Kjab ibn elEsrefom, on uistinu vrijeda Allaha i Njegova Poslanika? Javio se Muhammed ibn Selime i rekao: "O Allahov Poslanice, zelis li da ga ja likvidiram? Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Da" Onda je Muhammed ibn Muslime rekao: Dozvoli mi da kazem nesto. "(Trazio je od Muhammeda s.a.v.s dozvolu da pred Kjabom ibn elEsrefom kaze govor kojim se izlazi iz dina i cini kufr, da to kaze pred njim kako bi stekao povjerenje neprijatelja, Kjaba ibn Esrefa).
Muhammed s.a.v.s. mu je to dozvoli. Rekao mu je: "Reci takav govor. "Muhammed ibn Muslime je dosao u drustvo gdje se nalazio Kjab ibn elEsref i upitao je: "Ko je ovaj covjek (mislio je na Muhammeda s.a.v.s.) trazili smo od njega sadaku, pa nas je odbio. "(Ovakvim nastupom htio je da pokaze kako on prezire Muhammeda s.a.v.s. i iznosi klevetu na njega. To je otvoreni kufr). Iz ovoga se zakljucuje da je dozvoljeno muslimanu da se u ratnim uslovima moze potpuno iskazivati prijateljstvo prema neprijateljima, pa makar se izrazio odredenim recenicama koje svojom formom sadrze kufrnevjerstvo. Dakle jedan cisto oportunisticki stav. Dosao je kod Kjaba ibn elEsrefa i rekao mu : "Dolazim da ti se pridruzim, tako mi Boga, slijedili smo Muhammeda s.a.v.s. ali od danas to vise ne zelim. Zelim da ti kazem da ne bi smjeli dopustiti da njegova stvar ojaca! Bi li nam prodao hrane? "Rekao je: "Da". A sta zelite da se desi Muhammedu? Muhammed ibn Muslime je rekao: "Zelimo da njegova stvar propadne i da se mi odreknemo njega! To me raduje! na to ce Kjab ibn Esref. Ali sada vam mogu samo hurmi prodati, a sta mi ostavljate u zalog? "Mozete li poloziti vase zene u zalog, dok ne platite vrijednost toga? "Rekli su mu: "Ti si najljepsi arap, nemas potrebe za nasim zenama. "Trazi sta drugo" Rekao je :"Vase sinove! "Rekli su mu:" Ne" sramota je da se cuje da smo sinove dali u zalog za hurme. "Nego polozit cemo nase oruzje kao zalog." Slozio se je. Dogovorili su se da mu dodu nocu u njegov dvorac u pretnji sa njegovim mladim bratom po mlijeku Ebi Nailom. Dosli su u dogovoreno vrijeme u njegov dvorac, i kada je zelio da izade, zena ga je upitala: "Gdje izlazis sada u ovo gluho doba? "Kao da osjecam glas smrti u ovoj noci! Ti nisi siguran da u ovo doba salazis iz dvorca, jer si ti muhareb (onaj koji napada muslimane i njihovog Poslanika). Rekao joj je: "To su samo Muhammed ibn Muslime i moj brat Ebu Nail. Medutim s njima su bili i Haris ibn Bisr i Ibad ibn Bisr. Dogovorili su se da ce Muhammed ibn Muslime izvrsiti ubistvo i to tako sto ce ga uhvatiti za glavu a u tom

momentu da i ostali nasrnu na njega. Trebalo je dobro isplanirati akciju jer je Kjab ibn elEsref bio krupan covjek i neobicno jak. I tako je ubijen te veceri. Neki orjentalisti su kroz ovaj slucaj napadali Muhammeda s.a.v.s. optuzujuci ga da je narucio ubistvo pjesnika Kjaba ibn elEsrefa, mucki i prevarom. Medutim zaboravljaju to da je Kjab ibn elEsref prekrsio dogovore o nevrijedanju i nenapadanju pa je u svojim pjesmama vrijedao Allaha i Njegova Poslanika. Nakon ubistva Kjaba ibn elEsrefa dosli su Jevreji kod Muhammeda s.a.v.s. i rekli mu "O Muhammede, ubijen je nas prijatelj prosle noci, on je bio jedan od nasih prvaka. Ubijen je mucki, bez ikakvog razloga, koliko je nama poznato. Muhammed s.a.v.s. je rekao: "da je pobjegao kao i drugi koji su bili njegovog misljenja nebi bio ubijen. Ali on nas je napadao i vrijedao svojim pjesmama. A svakog od vas koji je to radio cekala ga je sablja.!"
///Esarimulmesluk ala Satimi Resul str.71 od Ibn Tejmijje///

2.) Pohod Abdullaha ibn Ebi Sufjana r.a., a to je bilo cetvrte godine po hidzri. Povod je bio da je Muhhamed s.a.v.s. cuo da Saban ibn Halid elHezelijj boravi u Bejameru i da skuplja grupu za borbu protiv muslimana. Muhammed s.a.v.s. je naredio Abdullahu ibn Enisu elDzehmijju da ga ubije. Abdullah je zamolio Resulullaha s.a.v.s. da mu ga opise. Muhammed s.a.v.s. je rekao: Kada ga vidis, sjetit ces se sejtana. To ti je znak raspoznavanja. Onda je trazio dozvolu da moze reci pred njim govor kojim se izlazi iz vjere i cini kufrbogohuljenje vjere. Govor kojim se sluze samo nevjernici. Muhammed s.a.v.s. mu je dozvolio. Rekao je da ce slagati da je iz plemena Huzaa. Dakle vidimo i u ovoj situaciji da je laz dozvoljena u ratnim uvjetima. Dalje kazuje Abdullah "Poznao sam ga po opisu Allahova Poslanika. Osjetio sam strah u sebi. Imao sam osjecaj da vidim sejtana. Istinu je rekao Allahov Poslanik. Kada sam dosao medu njih bilo je vrijeme ikindije namaza, bojao sam se da ce biti razgovora izmedu mene i njega, pa da me prode ikindija namaz. Zato sam klanjao ikindiju iduci prema njemu (mimikom). Kada sam mu se priblizio, pitao me je: Odakle si? "Rekao sam: Iz plemena Huzaa, cuo sam da sakupljas vojsku protiv Muhammeda, pa sam dosao da ti se pridruzim. "Rekao mu je: "Da, upravo skupljam vojsku protiv njega!" Abdullah dalje prica: "Isao sam usporedo s njim razgovarajuci. Svidio mu se moj govor. Iskazivao sam divljenje njemu i rekao: "Muhammed s.a.v.s. je izmislio vjeru i rastavio je oceve od sinova i pokvario je snove arapima. "Isao sam s njim do njegovog satora i on me licno ugostio. Rekao je: "Odsjedni ovdje. "Kada je bilo duboko u noc, ljudi su pospali i on je zaspao. Prisuljao sam mu se i odsjekao mu glavu dok je on spavao. Uzeo sam mu glavu i pobjegao. Dosao sam u Medinu i pokazao sam njegovu glavu Allahovu Poslaniku s.a.v.s. Kada me je vidio obradovao se i rekao: "Spaseno ti lice bilo. "Odgovorio sam mu: "Neka tvoje lice bude spaseno, i ispricao sam mu kako se to dogodilo."

3.) Slucaj Nuajma ibn Mesu'uda u bitki Ahzab. Kada je Nuajm ibn Mesu'ud r.a. dosao medu muslimane i izjavio da prima islam, Poslanik s.a.v.s. mu je oporucio da sakrije svoj iman i vratio se medu musrike da posije mrznju medu njima. Iz tih stopa Nuajm ibn Mesu'ud je otisao u pleme Kurejza i postavio im se kao savjetnik. Rekao im je: "Nemojte se boriti sa Kurejsijama

i plemenom Gatefan, dok ne uzmete zalog nekolicinu njihovih prvaka, da budu kod vas. To je rekao nakon sto ih je ubjedio da ce Kurejsije i Gatefan, obzirom da nisu iz Medine, pleme Kurejza ostaviti same da se bore protiv Muhammeda s.a.v.s. Slozili su se s njim i rekli da je to lijepo misljenje i dobar prijedlog. Zatim je otisao do Kurejsija i obavjestio ih da su se Jevreji iz plemena Benu Kurejza pokajali za saveznistvo sa vama protiv Muhammeda s.a.v.s. Poslali su delegaciju kod Muhammeda s.a.v.s. i rekli mu: "Da li si zadovoljan da dobijes po jednog prvaka iz dva plemena (Kurejs i Gatefan) i da im odrubis glave?! Zatim je otisao kod plemena Gatefan i rekao mu isto. Ebu Sufjan i prvaci plemena Gatefan su poslali delegaciju plemenu Beni Kurejza, koji su sacinjavali Ikrime ibn Ebi Dzehl i jos nekoliko Kurejsija i nekoliko delegata iz plemena Gatefan. Rekli su im: "Pripremite se za borbu protiv Muhammeda s.a.v.s!" Oni su odgovorili da je subota i da oni subotom ne rade nista i da se nece upustiti u saveznicku borbu protiv Muhammeda s.a.v.s. dok im oni ne predaju prvaka iz oba plemena da budu kod njih kao garanti i zalog da ce biti istrajni u borbi. Jer osjecaju da bi mogli svi, ako bude zestok okrsaj pobjeci u svoje gradove a ostaviti njih na cjedilu. Kada su se vratili izaslanici u svoja plemena, konstatovali su cinjenicu da je istina ono sto im je rekao Nuajm ibn Mesu'ud. Zarekli su se da im nece dati ni jednog covjeka u zalog. I u plemenu Kurejza uvidjeli su da im je Nuajm ibn Mesu'ud rekao istinu. Tako je Nuajm ibn Mesu'ud uspio da posije nepovjerenje i podijeljenost medu saveznicima, koji su bili neprijatelji muslimana.

.....

Vazna napomena

O dozvoljavanju slanja muslimana u redove nevjernika, ako je u tome interes i korist za muslimane, Ibn Tejmijje u poglavlju Dzihada str.296 navodi: "Muslim u svome Sahihu prenosi hadis Allahova Poslanika Muhammeda s.a.v.s. o kazivanju o ashabi uhdud: "U njoj se navodi da je mladic naredio svoje ubistvo radi koristi vjere, zbog toga su cetiri imama dozvolili da se musliman moze ubaciti u neprijateljske redove, pa makar mu pretezala misao da ce biti otkriven i ubijen, tako da on licno i ne dozivi korist njegovog ubacivanja medu neprijateljske redove. Svakako, uvjetno da ce kroz ovakav vid borbe biti korist muslimanima.

.....

Najava napada

Po islamskim propisima dozvoljeno je muslimanima napasti naprijatelja, bez prethodne najave, ako se radi o nevjernicima do kojih je doprla vijest o islamu. Imam Muslim prenosi od Ibn Adijja da je rekao: "Pisao sam Nafiu i pitao ga o pozivanju prije borbe. On mi je odgovorio: "Tako je bilo u pocetku Islama. Muhammed s.a.v.s je iznenada napao Beni Mustalik. To je izvedeno bez najave. Oni su bjezali a njihova stoka je bila na pojilistima. Muslimani su ubijali borce a zarobljavali zene. Poslanik je zarobio taj dan Dzuvejretu (ili Bejtetu, prenosilac ovoga hadisa nije siguran u ime) kcerku Harisovu. Komentar ovoga hadisa Imam Nevevi navodi da je na osnovu ovoga hadisa

dozvoljeno napasti neprijateljenevjernike, one do kojih je doprla vjest o islamu, bez objave napada. Po ovome pitanju (napad bez objave) postoje tri misljenja medu ucenjacima:
1.)Obaveznost najavljivanja napada, opcenito.To je misljenje Malika i nekih drugih ucenjaka. Ali, to misljenje je slabo (daif).
2.)Nije duznost najavljivati napad ako im je stigla vijest o islamu.
3.)Nije obaveza upozoriti neprijatelja o napadu, ali je lijepopreporuceno. To je po nama najispravnije misljenje. To misljenje zastupa i Nafi ibn Omer, Hasan elBasri, ElSevri, Lejs, Safija, Ebu Sevr, Ibn Munzir i mnogi drugi. Ibn Munzir je rekao: Ovo je misljenje velikog broja islamskih ucenjaka.
///Muslimkomentar od Nevevija///

.....

Dozvoljeno je napasti neprijatelje iznenada i gadati ih makar to dovelo i do ubijanja njihovih mladih, starih i nemocnih

Prenosi ibn Abbas od Sa'bab ibn Dzusahemeta, da je rekao: O Allahov Poslanice, mi u sukobu pogodimo i musricku djecu? Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Ona su od njih."
///Prenosi Muslim///
Komentar:
Upitan je Allahov Poslanik s.a.v.s. o tretmanu musricke djece, koja budu ubijena u borbi. Rekao je da ako dode do toga nema stete (grijeha), jer su ona od musrika, ali to samo ako se desi ne namjerno i u nuznim situacijama.
///Muslimkomentar od Nevevija///

.....

Zabrana namjernog ubijanja zena, svestenika i staraca

Prenosi se od ibn Omera r.a. da je rekao: U jednoj bici za vrijeme Allahovog Poslanika s.a.v.s. naisli smo na ubijenu zenu. Onda je Allahov Poslanik s.a.v.s. zabranio da se ubijaju zene i djeca.
///Prenose Buhari, Muslim i ibn Medze///

Zabiljezili su Ahmed i Ebu Davud da je Allahov Poslanik s.a.v.s. prosao pored lesa ubijene zene, i rekao je :"Nije trebalo da se ubije. Ne ubijajte djecu niti sluge." Ovaj hadis se ne kosi sa prije spomenutim u kome je Allahov Poslanik s.a.v.s. dozvolio ubistvo musricke djece koja se nadu na bojnom polju izmjesana sa borcima musrickim.

.....

Trazenje pomoci od musrika idolopoklonika

Prenosi Aisa r.a: "Jedne prilike je izasao Allahov Poslanik u jednu bitku. Kada je stigao do mjesta Vebreta, stigao ga je covjek koga su znali po hrabrosti i junastvu. Ashabi Bozijeg Poslanika s.a.v.s. su se obradovali njegovom dolasku. Kada je stigao do Bozijeg Poslanika s.a.v.s. pitao ga je Resulullah

s.a.v.s.: "Vjerujes li u Allaha i Njegova Poslanika s.a.v.s.? "Rekao je: "Ne." Resulullah s.a.v.s. mu je rekao : "Vrati se , mi ne uzimamo u pomoc musrike (idolopoklonike). "Zatim su nastavili putovanje. Kada su dosli do jednog drveta, opet ih je stigao i ponudio se za pomoc. Muhammed s.a.v.s. mu je postavio isto pitanje, a on mu odgovorio istim odgovorom. Kada su dosli do mjesta koje se zove Bejda, opet im je prisao i ponudio se da im pomogne u borbi. Muhammed s.a.v.s. ga je pitao da li vjeruje u Allaha i Njegova Poslanika s.a.v.s.? Rekao je:"Da." Vjerujem i ocitujem da je samo Allah bog i vjerujem i ocitujem da je Muhammed s.a.v.s. Njegov rob i Poslanik!" Onda mu je Muhammed s.a.v.s. rekao:"Prikljuci se!"
///Prenosi Muslim///

Imam Nevevi je rekao: "Postoji i drugi hadis u kome se kaze da je Resullulah s.a.v.s. trazio zastitu i pomoc od Safvana ibn Umejjeta prije nego je ovaj postao musliman. Dio ucenjaka kojii su uzeli prvi gore spomenuti hadis u njegovom opcenitom znacenju Imam Safija, i drugi smatraju da onaj kjafir, koji ima lijepo misljenje o muslimanima, i ako postoji potreba kod muslimana za pomoc, onda se moze prihvatiti ta pomoc, a inace, ako nije takva situacija onda je pokudeno prihvatiti pomoc nevjernika. Malik navodi da je dozvoljeno koristiti pomoc nevjernika i idolopoklonika ako je to usluga i na korist muslimana. Ebu Hanife je rekao: "Dozvoljeno je koristiti pomoc i podrsku nevjernika i idolopoklonika opcenito, ako je islam taj koji vlada. A ako vlast pripada sirku i kufru (idolopoklonstvu i ateizmu) onda je pokudeno (mekruh) koristiti takvu pomoc."

Safija uslovljava dvije stvari da bi se dozvolila pomoc idolopoklonika i ateista muslimanima: 1.)Da bude muslimana malo a idolopoklonika puno.
2.)Da se zna od onih idolopoklonika, koji bi ukazali pomoc muslimana, da imaju lijepo misljenje o islamu i muslimanima. I ako bi ucestvovao u pomoci, zato mu se izdvaja adekvatna nagrada, a nema pravo na udio u ratnom plijenu.

.....

Dozvoljenost kidanja i paljenja drveca i usjeve nevjernika sa kojima smo u ratu

Prenosi Muslim od Nafia, a on od Abdullaha ibn Omera da je Allahov Poslanik zapalio palmovik plemena Beni Nudajr i pokidao usjeve. Poslije je nastala polemika oko tog cina. Onda je Allah dz.s.objavio ajet: "To sto ste neke palme posjekli ili ih da uspravno stoje ostavili Allahovom voljom ste ucinili, i zato da On nevjernike ponizi.
(Kur'an;Hasr 5.ajet)

Nevevi je rekao u komentaru ovog hadisa:"Iz hadisa se zakljucuje da je dozvoljeno sjeci i paliti usjeve neprijatelja. "
///Sahih Muslim komentar od Nevevija poglavlje dzihad///

Ebu Hurejre prenosi da je Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. poslao Eureka

i Hetala u spijunazu. Za emira im je odredio Asima ibn Sabita elEnsariju. Posli su na izvrsenje zadatka, pa kada su bili u mjestu Hudetu, a ono se nalazi izmedu Affana i Mekke, dojavljeno im je Beni Lahjanu o njima. Okruzilo ih je 200 boraca koji su bili iskusni strijelci. Rekli su im:"Predajte se a mi vam obecavamo da necemo ubiti ni jednog od vas. "Vojskovoda Asim ibn Sabit je rekao: "Sto se mene tice, tako mi Allaha, ne predajem se na rijec nevjernika; "Moj Gospodaru, obavijesti Tvog Poslanika o nama. "Uputio se u borbu s njima i ubijen je nakon sto je ubio sedmericu. Ostala trojica su se predala na rijec i obecanje nevjernika da ih nece ubiti. Kada su se predali oni su ih povezali. Treci musliman, preostali od ukupne grupe, vidjevsi to rekao je: Tako mi Allaha, ja se necu predati. U ovima mi je primjer. "Uputili su mu poziv da se preda, ali on je odbio. Ubili su ga. Dvojicu koji su se predali; Habiba i Ibn Dzusneta odveli su sa sobom i u Mekki ih prodali kao robove. To je bilo poslije bitke na Bedru. Habib je ispricao slucaj ubistva svojih drugova. Boziji Poslanik Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Allah dz.s. je primio dovu Asimu ibn Sabitu.
"Na dan u kome je ubijen Muhammed s.a.v.s. je ispricao ashabima sta se desilo i kakav je bio njihov zavrsetak.

.....
Buhari, Ahmed i Ebu Davud o organizovanju islamske vojske

Prenosi Ammar ibn Jasir: "Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. je preporucavao da se svaki covjek bori pod zastavom svoga plemena (naroda).
///Ahmed ibn Hanbel///

Berra ibn Azib prenosi da je Allahov poslanik s.a.v.s. rekao: "Sutra cete se sresti sa neprijateljem, neka vasa parola bude: "La jensurun." "Nece pobjediti."
///Ahmed ibn Hanbel///

Prenosi Hasan ibn Kajms ibn Ibad: "Ashabi Bozijeg Poslanika Muhammed s.a.v.s. su prezirali podizanje glasova u borbi."
///Ebu Davud///

Kjab ibn Malik prenosi :"Allahov Poslanik s.a.v.s. je u bitku na Tebuku krenuo cetvrtkom i volio je da uvijek izade na put cetvrtkom."
/// Buharija i Muslim ///

Tumban ibn Mukrim prenosi: Allahov Poslanik Muhammed s.a.v.s. ako ne bi poveo bitku pocetkom dana, onda bi cekao dok se sunce ne primakne svom zalasku, i dok vjetric ne zapiri. Onda bi dolazila pomoc.
/// Ahmed Ebu Davud, elBuhari ///

U drugom rivajetu (predaji) navodi se: "Cekao je dok zapuse vjetar i nastupe namazka vremena."

.....

Pozeljnost ucenja dove za pobjedu
pri susretu sa neprijateljem

Poznata je dova koju je praktikovao Resulullah s.a.v.s. u borbama: "Allahumme munezzilil kitabi ve medzrijel ssehabi, ve hazime ahzabi, ihzimhum vensurna alejhim." prevod: Nas Gospodaru, koji si spustio knjigu i koji pokreces oblake, i porazavas neprijateljske skupine, porazi ih, a nas pomozi protiv njih."
///Sahihul Muslim///

.....

Vazna napomena

U cemu se ogleda iskrenost u borbi na Allahovom putu? Ogleda se prije svega u cistoj namjeri priblizavanja Allahu dz.s. u svim poslovima. Receno je za iskrenost: "To zaborav gledanja u stvorenja stalnoscu gledanja u Stvoritelja." Uglavnom sve definicije iskrenosti prema Allahu dz.s.se svode na to: Da Allahov rob radi svaki posao iz ljubavi prema Allahu dz.s. trazeci samo da postigne Njegovo zadovoljstvo. "U djelu "Telbisul Iblis" Imam ElDzezeri navodi: "Iblis zavodi mnoge borce koji izadu u borbu na Allahovom putu, u srca im ubaci zelju za natjecanjem, dokazivanjem ili licemjerstvom. Pa ako se bori, Iblis pokusa da mu u srcu njegovom posije zeljuda se kaze za njega da je hrabar. Ili da putem borbe zeli da se domogne ratnog plijena. A djela ce biti vrijednovana i nagradena kod Allaha dz.s. samo prema cistim nijjetima (namjerama). Ebu Musa r.a. prenosi da je jedan covjek dosao kod Allahova Poslanika s.a.v.s i rekao: "O Allahov Poslanice! Sta mislis o covjeku koji se bori da bi mu se reklo da je hrabar, ili se bori za slavu svoga plemenanarodanacije, ili da se bori kako bi ga ljudi vidjeli. Koji od ove trojice se bori na Allahovu putu? Ko se bori da Allahova rijec bude gornja, taj je na Allahovu putu! odgovori Poslanik.
Ebu Hatim elRazi prenosi sa ispravnim senedom da je cuo Abdeta ibn Sulejmana da kaze :"Bili smo u jednom ratnom pohodu sa Abdullah ibn Mubarekom na teritorijama rimske imperije. Sukobili smo se sa neprijateljem. Kada su se dvije vojske priblizile jedna drugoj izasao je jedan covjek iz neprijateljskih redova i pozvao: "Ima li ko iz muslimanskih redova za mejdan?! Jedan musliman je istupio. Borili su se oko sahat vremena i neprijateljski vojnik je pao. Izasao je drugi i njega je pokosio. Takoder i treceg. Muslimani su se divili hrabrosti toga borca. Mnogi su prisli da vide ko je taj borac. Sav je bio zamotan, cak mu je i lice bilo prkriveno. Tako da niko nije mogao da pozna o kojem borcu se radi. Ja sam mu prisao i odgrnuo pokrivac preko lica, kad preda mnom je stajao, glavom i bradom, Abdullah ibn Mubarek."

Pogledajte koja iskrenost! Pokrio se je da ga ljudi ne bi poznali. Do koje mjere je iskren ovaj covijek! Uz to Abdullah ibn Mubarek je bio i poznati ucenjak svoga vremena.

Ibrahim ibn Edhem kada je ucestvovao u bitkama, nikada ne bi uzimao ratni plijen, kako bi mu nagrada kod Allaha dz.s. bila veca. Jer Iblis puno spletkari oko Mudzahida kada se dijeli plijen. Mozda nesto da uzme sto njemu ne pripada ili da bude slabo poucen propisima pa misli da je imetak nevjernika dozvoljen onima koji ga uzmu, a ne zna da je varanje (gulul) kod ratnog plijena tezak grijeh.

U Muslimovom i Buharijevom Sahihu se prenosi hadis od Ebu Hurejreta r.a. u kome izvjestava: "Izasli smo sa Allahovim Poslanikom s.a.v.s. na Hajber, da ga osvojimo. Nismo zaplijenili ni zlatnika ni dirhema. Od plijena dobili smo odjece, hrane i drugih zivotnih namirnica. Nastavili smo sa Allahovim Poslanikom s.a.v.s. do jedne doline. Tu su se odlucili odmoriti. Jedan od vrijednih drugova je ustao da razveze tovar od deve i u tom momentu ga je pogodila strijela. Rekli smo prijatan sehadet (pogibija na Allahovom putu), o Allahov Poslanice ! Allahov Poslanik s.a.v.s.je rekao: "Ne. "Tako mi Onoga u cijoj je ruci Muhammedov zivot, na njemu se pali vatra, zbog toga sto je uzeo od plijena na Hajberu, koji nije izlozen na djelidbu. "Prenosilac ovoga hadisa nastavlja dalje kazivanje: "Ljudi su se uplasili. Onda su poceli da prilaze Bozijem Poslaniku i predaju sta je ko bio uzeo od ratnog plijena, prije diobe. Jedan covjek je pristupio sa jednim ili dva remena od obuce i rekao: "O Allahov Poslanice uzeo sam ga sa Hajbera. Allahov Poslanik je rekao: "Remen za obucu od vatre, ili dva remena za obucu od vatre. "Moze se desiti da borac zna da je to zabranjeno, ali kada vidi plijen ne moze se strpiti da ne posegne za njim. A mozda cak i pomisli da ce mu njegov dzihad pomoci da se ne obracunava za to sto cini. Ovdje se pokazuju tegovi imana (vjerovanja) ili ilma (znanja).
Ebu Hurejre prenosi sa senedom od elEsrefa, a on od Ubejdeta elAnberijada je rekao: "Kada su se skupili muslimani na mejdan sa Koptima, koji su okupili oko sebe one koji su im trebali za boj, tako nesto prije nikada nismo vidjeli. Pristupio je covjek i udario po redovima neprijatelja. Sve je rusio pred sobom. Neprijatelji su mislili da je neki o placeniku koji je dobro placen. Bio je prekrivenog lica. Mnogi su zeljeli kasnije da znaju o kojem se to borcu radi. Pitali su ga za ime. Nije htio reci. Rekao je: "Ne zelim da me iko hvali. Dovoljan mi je Allah svjedok. Neki su kasnije pratili da saznaju ko je i otkrili su da je to bio Amir ibn abdu Kajs.

.....
Ima i onih koje treba ukloniti sa puta

Prestanite! Teskoce imaju svoje korjene. Ostavite ono sto vam uljepsava duse. Napustite one koji pozivaju na mladalacko uzivanje, i koji pozivaju na otkrivanje onoga sto mora biti pokriveno. Zato sto vole uzivanja i slasti i bjeze od teskoca. Isti faktori su pokretali licemjere da izostaju iza borbe sa Allahovim Poslanikom. "Oni koji su izostali iza Allahova Poslanika veselili su se kod kuca svojih. Mrsko im je bilo da se bore na Allahovom putu zalazuci imetke svoje i zivote svoje, i jedni drugima su govorili: Ne krecite u boj po vrucini! Recite: Dzehenemska vatra je jos vruca, kada bi oni samo znali! (Kur'an;Tewba 81. ajet)

.....

Fetve pravnika o prociscavanju redova

Od nasih predhodnika sacuvano je mnostvo izreka o ovome. Kao primjer navest cemo govor imama Safije u njegovom kapitalnom djelu "ElUmm". O ucestvovanju licemjera munafika u borbama sa Bozijim Poslanikom Muhammedom s.a.v.s. U njima je upozorenje da oni koji se u buducim pokoljenjima budu ponasali kao licemjeri iz vremena Muhammeda s.a.v.s., da se prema njima zauzme isti stav kao sto je uradio Boziji Poslanik s.a.v.s sa munaficima njegovog vremena. Imam Safija je rekao: "Allahov Poslanik s.a.v.s. je isao u bojeve, a nekada su s njim izlazili i oni koji su bili poznati kao munafici (licemjeri). Samo na bitki na Uhudu krenuli su s njim tri stotine munafika, koji su se povukli sa bojnog polja, da bi kasnije opet ucestvovali u bitki na Hendeku. Tada su govorili odredene recenice koje je kasnije Allah dz.s. objavio o njima u Kur'anu. Kao npr: "Allah i Poslanik su nam samo lazna obecanja govorili." Kada je posao u pohod na Benu Mustalik, munafici su opet prisustvovali i opet su govorili kao i prije. Allah je kazivao Poslaniku s.a.v.s. njihove rijeci. Isto kada je bila bitka na Tebuku. U povratku su munafici bili napravili dogovor i spletku da ubiju Bozijeg Poslanika s.a.v.s. ali im to nije poslo za rukom. Allah dz.s. je upozorio Poslanika s.a.v.s. i vjernike o zlu koje oni nose u svojim prsima. Poslije bitke na Tebuku Allah dz.s. je objavio suru Tewbu, gdje je izrecen konacni stav o statusu licemjera. Ova sura ih je komplet raskrinkala. Poslije ovoga njihov uticaj nije bio znacajan. Allah dz.s. je objavio o njihovom ucestvovanju u bojevima: "Da su imali namjeru da podu, sigurno bi za to pripremili ono sto im je potrebno, ali Allahu nije bilo po volji da idu, pa ih je zadrzao i bi receno: Sjedite sa onima koji sjede.
(Kur'an;Tewba 46 ajet)

Safija je rekao: "Zar je izvodivo da onaj koji bi bio svjedok pojava u svome vremenu o kojima govori Allah dz.s. opisujuci munafike (licemjere), da dozvoli kao voda da s njim idu u pohod kako bi bili samo pometnja i iskusenje muslimanima. "Znaci da emir ne bi trebao dozvoliti ucesce licemjerima u borbi, jer oni vise stete nego koristi doprinose. Slicno misljenje zastupao je i poznati islamski pravnik Ibn Kuddame elMekdisi. Muslimani ni u jednoj akciji ne bi smjeli sebi dozvoliti da u njoj ucestvuju munafici licemjeri, jer su oni najgora sorta i njstetniji za islamsku sredinu. Allah dz.s. u suri Tewba kaze: "Da su posli s vama, bili bi vam samo na smetnji i brzo bi madu vas smutnju ubacili, a medu vama ima i onih koji ih rado slusaju. A Allah zna nevjernike."
(Kur'an; Tewba 46. ajet)

.....

Samodopadljivost sprijecava fakiha da bude emir

U fikhu Omera ibn AbdulAziza r.a. nalazimo opravdanje uklanjanja iskrenih,

dobrih vjernika od odgovornih mjesta (pozicija) ako se u njemu pojavi sklonost samoisticanja i uobrazenost. To se cini kako bi se sprijecilo njegovo dovodenje u situaciju iskusenja i radi njegove zastite kao i uspjeha islamske da'we. Prenosi se da je peti pravedni halifa Omer ibn Abdul Aziz, kada je preuzeo halifat poslao po Ebu Ubejdu elMezdijja. On je bio fakih (islamski pravnik). Hadis je ucio pred poznatim sejhovima, kao sto su Uzai Maliki Drubi koje je za to odredio halifa Sulejman ibn Abdul Melik. Omer ibn Abdul Aziz mu je rekao: "Ovuda je put za Palestinu, A ti si jedan od njenih sinova. Idi u nju."
Neki su mu rekli: "Vodo pravovjernih, kako to da ti dajes savjet velikom ucenjaku Ebu Ubejdi"? halifa je rekao: "Da ali sada sam sigurniji da ce se jace drzati istine."
///Tehzibu tehzib 12 tom 158///

Porucujemo liderima islamskih pokreta danasnjice da kazu iste rijeci svakome onome ko zauzima odredenu poziciju u islamskom radu. Onako kako je Omer rekao Ebu Ubejdu. I neka im ukazu na ispravan put kojim treba ici do stvaranja islamskog drustva. Prosli smo i isprobali razlicite metode i puteve da bi dosli do cilja. Ali nismo uspjeli! Ovaj put koji smo ti ovdje pokazali je jos ne isproban, ali je, smatramo jedini ispravni put.

Njim je isao i na njega uputio Allahov Poslednji Poslanik Muhammed s.a.v.s. Zato, ne oklijevaj, sa bismilom kreni!

Ve sallallahu ala sejjidina ve nebijjina Muhammed ve ala alihi!

Zahvaljujuci Allahu dz.s. i uz njegovu pomoc zavrsio sam prijevod ovoga djela, autora Abdu Selama Ferdza, kome je u Egiptu zbog njega izrecena smrtna kazna. Istu sudbinu u istoj zemlji su imali i Hasan Benna i Sejjid Kutub, neka im Allah Svemocni lijepi Dzennet podari! Amin!

Kaze Allah dz.s: Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovom putu izginuli! Ne, oni su zivi i u obilju su kod Gospodara svoga, radosni zbog onoga sto im je Allah od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se jos nisu pridruzili, za koje nikakva straha nece biti i koji ni za cim nece tugovati." (Kur'an;Ali Imran 169170)

U Istabolu 30.09.1993.g.
Nuruddin Haki El Bosnevi